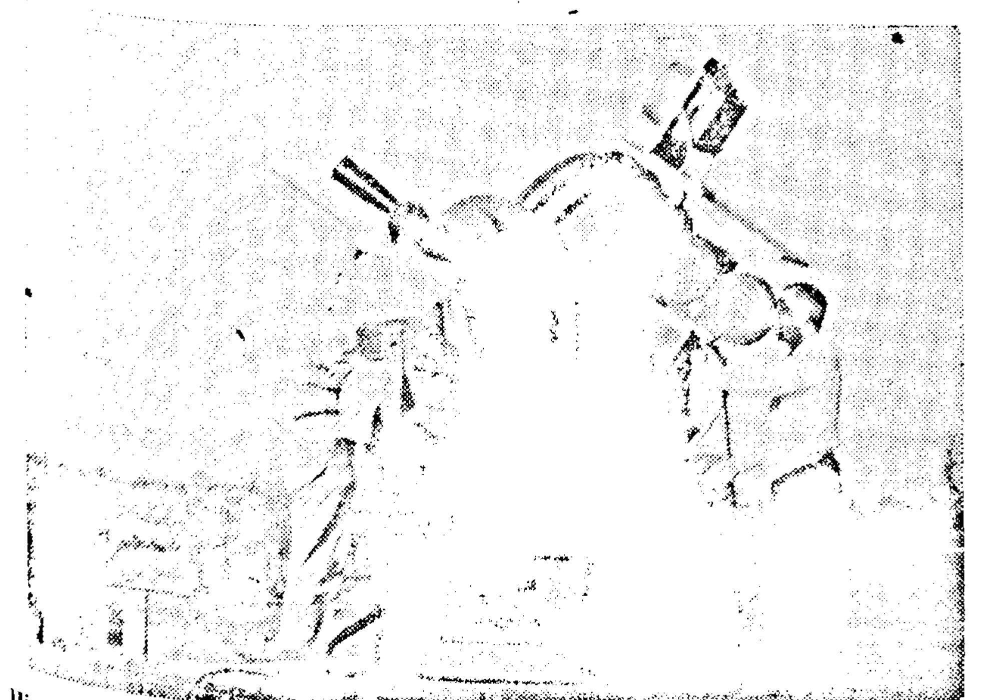
75STE JAARGANG No. 9757 VRIJDAG 28 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Binnenkort SATELLIET-waarnemingen op Curacao

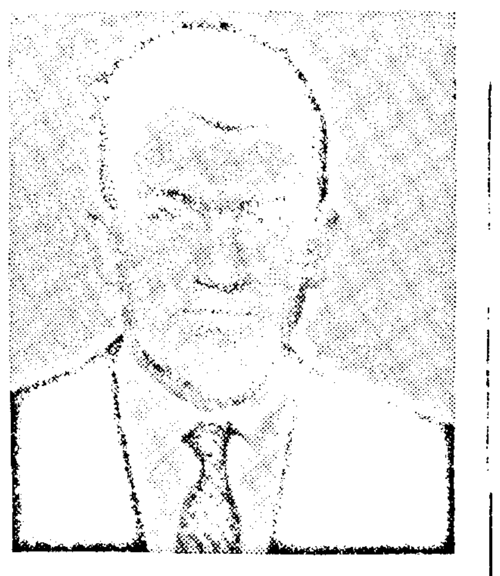
Hierboven de telecamera, die men bij de waarnemingen alhier zal gebruiken. Vier zg. „back-up"-instrumenten worden aangewend om de telecamera het doel te laten vinden. Onder leiding van de heer L. Telle, zal het „Curaçao Moonwatch Team" deze back-up-apparaten bedienen. Zodra de waarnemers van de telecamera de kunstmaan in het oog hebben gekregen, wordt door middel van een hydraulisch systeem het hoofdinstrument in werking gebracht om de satelliet te kunnen volgen. Daar de tijden, dat de satelliet zal overvliegen en de richting ervan nauwkeurig berekend zijn, kan de positie van de kunstmaan d.m.v. triangulatie precies worden vastgesteld door twee (of meerdere) van dergelijke stations.

Tele-camera bij SANTA BARBARA opgesteld

Willemstad. — Op twaalf verschillende plaatsen ter wereld zullen door het Amerikaanse gouvernement waarnemingsstations, z.g. „Satellite Optical Fracking Stations" worden opgezet. Deze stations, die waarnemingen zullen doen en inlichtingen gaan verstrekken van de door de Amerikanen gelanceerde kunstmaan, zullen in de volgende landen hun plaats vinden: Amerika (Florida), Mexico Curaçao, Argentinië, Peru, Zuid-Afrika, Spanje, Iran, Indië, Japan, Australië en Hawaii.

De gunstige ligging van Curaçao was er aansprakelijk voor, dat dit eiland het voorrecht had één van deze waarnemingsstations rijk te worden.

Verleden week kwam de uitrusting van het station hier aan, vervoerd door twee C-124 Globe Masters. van de Amerikaanse luchtmacht. Met deze „Flying Boxcars" kwam er een telecamera over, waarvan het ontwerp en de bouw drie jaar vergde.

Deskundige W. J. Carrion, de man, die met het ontwerp en de bouw van de tele-camera, die hier gebruikt zal worden, belast was. Over tien dagen zal de heer Carrion naar de Verenigde Staten terugkeren.

Dit instrument werd te Aberdeen in Maryland vervaardigd en voorde — voor zover bekend — de eerste precisie-baanmetingen van de twee Spoetniks uit.

Het Curacaose station komt aan de weg naar Fuik, iets ten zuiden van het landgoed Santa Barbara te liggen. Aan de bouw van dit station Amerikaanse deskundigen gewerkt, teneinde het over enkele weken voor gebruik gereed te hebben.

Het waarnemingsstation zal worden geleid door het „Smithsonian Astrophysical Observatory" vanuit Cambridge, Massachusetts en heeft tot direkteur de heer Joseph Platte welke deskundige onlangs met zijn echtgenote en twee kinderen op Curaçao aankwam.

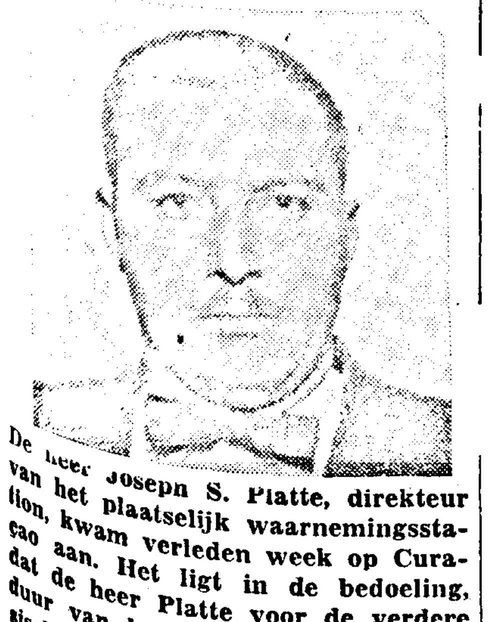
Het toezicht op de installatie berust bij de heer Walter J. Carrion, hoofd van de telescopische afdeling van de in Amerika gevestigde „Ballistics Research Laboratories". Ook de heer Carrion vertoeft reeds in ons midden.

Maandenlang heeft het Antilliaans gouvernement het Smithsonian Observatorium bijgestaan in de voorbereidingen aan het station. Het was de heer P. C. Henriquez, secretaris van de Technisch Economische Raad van de Nederlandse Antillen, die bij deze samenwerking een belangrijke rol vervulde.

Na de formele opening, die over enkele weken zal plaats vinden, zal het plaatselijk waarnemingsstation voor het publiek worden open gesteld.

Het instrumentarium, dat in het station hier te lande zal worden opgesteld, zal een waarde van ongeveer 175.000 dollars vertegenwoordigen.

In het kader van het internationaal geofysisch jaar zal Curaçao door de aanleg van het waarnemingsstation een voorname plaats innemen.

De heer Joseph S. Platte, direkteur van het plaatselijk waarnemingsstation, kwam verleden week op Curaçao aan. Het ligt in de bedoeling, dat de heer Platte voor de verdere duur van het internationaal geofysisch jaar in Curaçao blijft.

Vlissingen. — Het Amerikaanse vrachtschip „American Hunter" dat in de nacht van dinsdag in de Scheldemond tijdens een sneeuwstorm aan de grond liep, is thans weer vlot gekomen. Het is gelukt het vaartuig met behulp van twee sleepboten weer vlot te trekken. De „American Hunter" is onbeschadigd.

Nieuw V.G.K.S. radio-programma

Willemstad. — Tijdens de j.l. vrijdag gehouden V.G.K.S. „bonte avond" werd de finale van het „familie competitie" hersengymnastiek programma gehouden. Nu heeft de Radiocommissie van onze vereniging zich beraden over de programmaindeling in de komende maanden.

Na goedkeuring door het Bestuur is het programma met ingang van 21 maart als volgt samengesteld:

1. „Uw favorieten cadeau", een verzoekplatenprogramma, waarbij iedere week een gramofoonplaat aan één onzer leden wordt weggegeven;
2. „Het hangt aan de muur en tikt", een radiospel dat U wellicht bekend zal zijn uit het Nederlandse radioprogramma.

Van dit onderdeel zullen enkele experimentele uitzendingen plaats vinden; hierna zal worden beslist of voortzetting (in b.v. competitie-verband) gewenst is.

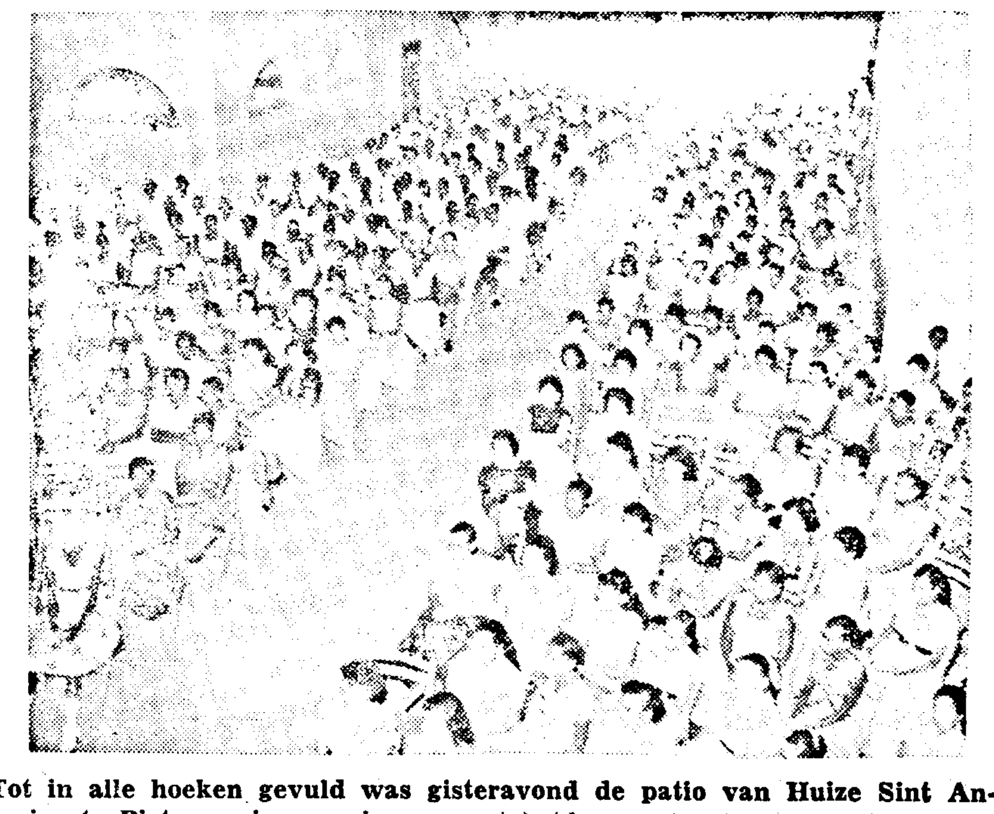
Voorts zal onder de naam „Podium", incidenteel een voordracht of declamatie worden gehouden.

Voor verdere bijzonderheden betreffende de inhoud en samenstelling verwijzen wij U naar de V.G.K.S. radio-uitzendingen van 28 februari, 7 maart en 14 maart.

Wij wekken U dus op om op hedenavond 21.00 uur wéér af te stemmen op het radioprogramma van de V.G.K.S.

Dr. VAN BEUSEKOM nam afscheid van Curacao

Willemstad. — De Nederlandse ambassadeur in Venezuela, dr. J. C. van Beusekom, die zoals bekend tot Nederlandse ambassadeur te Buenos Aires benoemd is, heeft gisteren ten gouvernementspaleize alhier tesamen met zijn echtgenote afscheid genomen van een gezelschap Antilliaanse autoriteiten, waaronder Mgr. J. M. Holterman en ir. J. G. A. M. Biermann. Tussen half zes en zeven uur vond een receptie plaats, waarop de genodigden in de gelegenheid waren dr. van Beusekom en dienst echtgenote te complimenteren en het beste toe te wensen in hun nieuwe woonplaats.

Tot in alle hoeken gevuld was gisteravond de patio van Huize Sint Antonius te Pietermaai, waar in aanwezigheid van Mgr Holterman het driedaags Maria Congres voor de Rijpere Jeugd te Curaçao geopend werd.

2000 Curaçaose jongeren op opening MARIA CONGRES

Mgr Holterman (midden op de foto) woonde gisteravond de opening van het Maria Congres voor de Rijpere Jeugd te Pietermaai bij en gaf de jongens en meisjes na afloop van de avond zijn zegen.

Mgr. HOLTERMAN te midden van geestdriftige Maria-vereerders

Willemstad. — Ongeveer tweeduizend Curaçaose jongeren hebben zich gisteravond verzameld in de patio's van het Sint Martinus Gesticht te Otrabanda en Huize Sint Antonius te Pietermaai om er deel te nemen aan een driedaags Maria Congres voor de Rijpere Jeugd. Dat de opkomst van de jongens en meisjes zo schitterend was, kwam voor een zeer groot deel doordat vele jongeren eigenerbeweging propaganda voor dit congres gemaakt hadden onder hun vrienden en vriendinnen. Daardoor zijn deze Maria-dagen wel op een bijzondere wijze dagen vàn en vóór de Curaçaose jeugd.

Te Pietermaai, waar de patio met de mooi verlichte Lourdes-grot stampvol was, was Mgr. Holterman de eregast, terwijl ook pastoor v.d. Looy, Pater van Weerelt en de inspecteur van het onderwijs de heer F. van Stappershoef en diens echtgenote de openingsavond bijwoonden.

Mevrouw P. S. J. Hermans, die als eerste de jongens en meisjes toesprak, bezong in een hooggestemde rede de betekenis van Maria in het wereldgebeuren. Zij zeide als moeder van grote kinderen haar jeugdige toehoorders goed te kunnen begrijpen, en daarom gaarne tot hen te willen spreken. Zij stelde haar gehoor voor in een tijd dat men met raketten tracht boven de aarde uit te stijgen, nu ook eens afstand van deze wereld te nemen en te zien wat daar zoal op gebeurt.

Miljoenen en miljoenen mensen kennen God niet en andere miljoenen maken er hun levenswerk van het christendom te bestrijden.

Spreekster wees daarbij op hetgeen er gebeurt in Sovjet-Rusland en de landen achter het IJzeren Gordijn.

Gelukkig is er één waarvan gezegd is, dat zij de kop van satan zal verpletteren aan wier zijde de goede krachten in deze wereld zich verzamelen. Het is Maria, Gods Moeder, zonder wier krachtige hulp de leer van haar Zoon zich nimmer over de wereld had kunnen verspreiden.

Spreekster zeide, dat Maria daarom door alle eeuwen heen geëerd is als Gods Moeder door wier handen alle genaden tot ons komen. Kathedralen werden aan haar toegewijd, kunstenaars droegen hun schoonste kunstwerken aan haar op, miljoenen mensen kozen haar naam. Haar verschijningen te Lourdes. Fatima, Beauraing, Banneux, Coromoto, Altagracia, Corsica en waar ook ter wereld bewijzen dat zij overal te midden van haar de haar toegewijde kinderen is.

Spreekster wilde hierna uitvoerig uit over Lourdes, waar dit jaar vijf miljoen pelgrims verwacht worden. Zij citeerde een zinsnede uit een der werken van de franse katholieke auteur Daniel Rops, die schreef: het doel van Lourdes is niet het lijden te verzachten, doch het te wijden en het te doordrenken van liefde. Zij spoorde haar jeugdig gehoor aan veel over Lourdes te lezen.

Spreekster besloot met de jeugd op te wekken één met Christus te zijn door Maria en gewapend met de Rozenkrans de toekomst tegemoet te gaan.

Toevlucht in de nood.

De heer Tirso Sprockel, die vervolgens een toespraak tot de jeugdige aanwezigen hield, zeide dat de christenheid door alle eeuwen heen beseft heeft dat Maria een hulp is in alle noden. Spreker vertelde de legende van de rijke man, die in zijn ongeluk zijn ziel aan de duivel verkocht, doch door de voorspraak van de hemelse Moeder uit de handen van de duivel werd verlost. Spreker herinnerde aan het bekende „Marieken van Nimwegen", welk spel onder een papiamentse titel op Curaçao werd opgevoerd, en dat een soortgelijke geschiedenis verhaalt. Hij herinnerde aan de rol der Hemelse Moeder bij Dominicus' strijd tegen de ketterij der Albigenzen. Steeds heeft de Kerk in haar moeilijkheden haar toevlucht tot Maria genomen. Spreker toonde dit uitvoerig met voorbeelden uit de geschiedenis aan.

Waar de Kerk ons het voorbeeld gaf, aldus de heer Sprockel, daar moeten ook wij persoonlijk in alle noden steeds onze toevlucht tot de hemelse Moeder nemen. Nog kort geleden heeft de vastenbrief van onze bisschop er op gewezen, dat het gevaar bestaat dat het katholicisme op onze eilanden terrein gaat verliezen. De welvaart die hier heerst houdt grote gevaren in voor de zwakken van karakter. Voor dezen in Maria een toevlucht en een stutse. Nimmer zal zij gedogen dat een kind dat haar in zijn nood aanroept, verloren zal gaan.

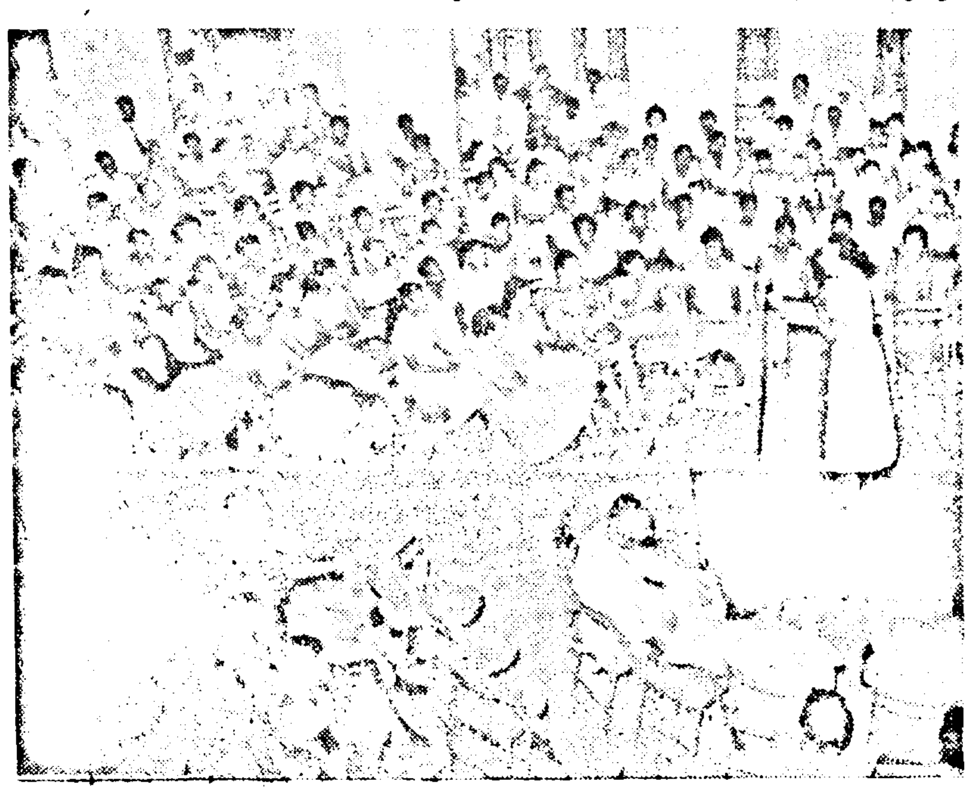
Vooral de jongens

Mej. Marita Sprockel, die de beide sprekers had ingeleid, zeide hierna een kort gebed.

De bisschop richtte zich tenslotte nog met enkele woorden tot de jeugdige aanwezigen. Hij zeide buitengewoon verheugd te zijn vooral zoveel jongens op dit Maria Congres aanwezig te zien. Hij sprak de hoop uit, dat de jongens — nu zij gezond hadden echte Maria-kinderen te zijn — in de toekomst ook meer godsdienstige acties zouden ontplooien. De bisschop gaf hierna zijn zegen.

De avond werd afgewisseld met het zingen van enkele Marialiederen door alle aanwezigen alsmede door

(vervolg naar pag. 6)

In de patio van het Sint Martinuscollege luisterde gisteravond een groot aantal jongens en meisjes naar de toespraak van mej. M. C. Palm en Pater B. Fick. Op de foto mej. Palm tijdens haar toespraak.

*** Moeilijke beslissingen (IV)

Gaat de regering nog moeilijke maanden tegemoet en zullen speciaal de leiders der regeringspartijen nog voor zware beslissingen komen te staan, niet minder zwaar zal het oppositiekamp het te verantwoorden krijgen.

Want dit kamp weet zich geplaatst voor een strijd waarin het zal gaan om het zijn of niet zijn en waarvan de uitslag waarschijnlijk zijn stempel zal drukken op een verre toekomst van het land.

Aan deze oppositiepartijen is niet meer of niet minder dan de taak toebedeeld de huidige onstuimige opmars van twee grote politieke groeperingen met staatssocialistische tendenzen een halt toe te roepen.

Zullen zij hiertoe in staat zijn en welke middelen staan hen daarbij ten dienste?

In gevallen als deze waarin een verdeelde minderheid gelijkelijk bedreigd wordt door een gemeenschappelijk gevaar, gaan er steeds stemmen op voor de vorming van een eenheidsfront, dat de partijen weliswaar niet in elkander doet opgaan, doch dat met één lijst aan de verkiezingen doet deelnemen, waardoor het feit dat zij aan een gemeenschappelijk gevaar het hoofd trachten te bieden, niet alleen wordt versymboliseerd, doch waardoor ook wordt bereikt, dat van de op deze lijst uitgebrachte stemmen een zo nuttig mogelijk effect kan verwacht worden.

Het bijeenbrengen van de stemmen van verschillende partijen op één enkele lijst maakt deze stemmen effectiever dan wanneer zij op gescheiden lijsten zouden worden uitgebracht. Dit is van des te groter belang, wanneer de regering vóór haar aftreden nog zal weten door te drijven dat een partij minstens 75 procent van de kiesdeler zal moeten halen om voor een zetel in aanmerking te kunnen komen.

Er is echter een technische moeilijkheid. Wanneer meer dan twee partijen hun kandidaten op één lijst verenigen, beschikken zij niet over voldoende reserves in het geval gekozen kandidaten zich beschikbaar moeten stellen voor regeringsfuncties of een lidmaatschap van een bestuurscollege. Daarom zal bijvoorbeeld het uitkomen op één lijst van N.V.P., K.V.P., en C.O.P. praktisch onmogelijk zijn. Iets anders is natuurlijk een samengaan van twee dezer partijen.

Wij mogen het wel als een publiek geheim veronderstellen, dat reeds enkele pogingen tot een dergelijk samengaan zijn ondernomen. Tot nu toe echter zonder resultaat.

Er bestaat wel grond voor de veronderstelling dat de C.O.P. het meest behoefte gevoelt de verkiezingsstrijd in combinatie met een andere partij in te gaan. Deze politieke groepering immers zal dit najaar de stemmen van o.a. vertrokken CSM-personeel moeten missen, terwijl aan te nemen is, dat een aantal katholieke Europese Nederlanders naar de beginselpartij zullen terugkeren.

Het is echter zeer de vraag of de K.V.P., die wellicht het eerste voor een dergelijk samengaan in aanmerking zou komen, daaraan behoefte gevoelt. Deze partij, die beschikt over een zeer enthousiaste kern, verwacht de terugkeer van een groot aantal indertijd verloren gegane stemmen en heeft grote verwachtingen van de komende verkiezingen.

Hoewel voor zover wij konden nagaan over een samengaan met anderen nog geen beslissing werd genomen en er dus nog geen conclusies kunnen worden getrokken, ligt het toch wel in de lijn der verwachtingen dat de K.V.P., ook in de komende verkiezingen, met haar eigen kandidaten zal optrekken.

Vliegend fort met wapens voor Venezuela te ALGIERS vastgehouden

Gift van ISRAEL als dank voor „goede diensten"

Algiers. — Een vliegend fort dat van Israel op weg was naar Venezuela met een lading van drie ton wapens en amunitie aan boord, is door de Franse Autoriteiten tot landen gedwongen op het vliegveld van de Algerijnse stad Bone in oostelijk Algerije.

Vanmorgen zeide een Franse woordvoerder in Algiers, dat het vliegtuig vanwege slechte weersomstandigheden een tussenlanding in Algerië had moeten maken, doch in constantine werd vernomen, dat het vliegtuig door Franse straaljagers gedwongen werd te landen. Er wordt een onderzoek ingesteld naar aanleiding van de wapenlading aan boord. Dit onderzoek is voornamelijk gericht op de plaats van bestemming van het wapentuig.

Vanmorgen gaf de regering in Algiers een verklaring uit over het aanhouden van het vliegtuigen. De namen van de gezagvoerder en zijn staf werden niet verstrekt. Wel is men te weten gekomen, dat zich aan boord een Amerikaan, een Brit, nog een Amerikaan en een Israeliër bevonden.

De gezagvoerder deelde mede, dat de lading van 300 „bazooka" raketwerpers (anti-tankgeschut), vier mortieren, 100 semi-automatische geweren, en auder wapentuig bedoeld was als een gift van Israël aan Venezuela „voor goede diensten door dit land aan Israël bewezen".

Het vliegtuig is voor onbepaalde tijd aangehouden. De vier inzittenden zijn niet onder arrest.

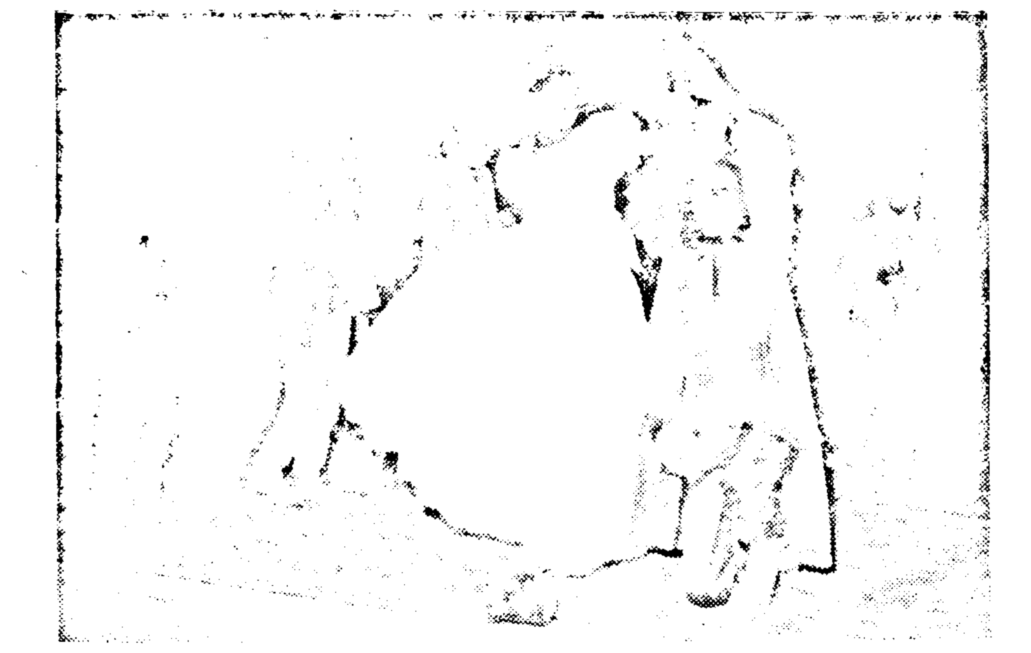
In Tel Aviv ingewonnen informaties wezen uit, dat het „Vliegend Fort" van de vlieghaven aldaar was vertrokken met als bestemming een Zuidamerikaans land. Het toestel was niet geregistreerd in Israël en werd niet bestuurd door een Israeliër. Een zegsman in Israëlische luchtvaartkringen zeide, dat het vliegtuig Algerije zou mogen verlaten, „zo gauw als de reparaties" zouden zijn verricht.

Te Algiers werd vernomen, dat het vliegtuig om zeven uur in de avond vanwege slecht zicht had gevraagd in Bone te mogen landen. Er zouden reeds soortgelijke landingen in Zuid-Italië en Philippeville (Algerije) zijn gemaakt. Alle papieren e.d. van bemanning en lading bleken na landing in orde, totdat de douane de wapenlading ontdekte. De Franse autoriteiten hebben inlichtingen ingewonnen in Parijs, en deze hebben uitgewezen, dat de regering niet op de hoogte was van de aankomst van het vliegtuig en zijn lading.

Amerika mag atoomproeven nemen in Australië

Canberra. — De Australische regering heeft meegedeeld, dat Amerika desgewenst gebruik kan maken van de proefterreinen voor atoomproeven in Australië. De proefterreinen liggen in Zuid-Australië bij Woomera.

COROMOTO - COLLEGE speelde Sneeuwwitje in moderne versie

Gisteravond werd door de leerlingen van het Coromotocollege het kinderzangspel „Sneeuwwitje" opgevoerd. Op de foto dansen sneeuwwitje en de prins op de goede afloop, terwijl de zeven dwergjes toekijken.

Jeugdige actrices spelen voor een goed doel

Willemstad. — Gisteravond brachten de leerlingen en onderwijzers van het Coromotocollege het kinderzangspel „Sneeuwwitje" voor een groot aantal belangstellenden, waaronder pater Micklinhoff, de adj. inspecteur van het onderwijs, de heren G. Kok en C. A. Kramer en talloze fraters en andere leden van het onderwijzend personeel.

Alvorens de voorstelling begon, sprak de heer A. J. van Heeswijk een inleidend woord en zette nogmaals het doel van deze voorstellingen uiteen, het bouwen van een bewaarschool. De huidige bewaarschool van het Coromoto college is namelijk in een showroom ondergebracht.

Het kinderzangspel van gisteravond was bewerkt door mej. H. Kraakman. Het decor was verzorgd door de heer A. J. van Heeswijk, terwijl het koor op de piano begeleid door de heer J. Wilmer onder leiding stond van de heer D. Thuis, mej. N. Garmes de kleuters voor dit stuk opleidde.

De costumes waren ontworpen door mej. N. Pot, terwijl de ouders zelf voor de stof en het maken der costumes hebben gezorgd.

De hoofdrol werd vertolkt door de twaalfjarige Nellie Rojer, die hiermee toonde behalve een knap leerling (ze zit nu al in de zevend klas), ook goede toneelspeelster te zijn. Diana Wardekker speelde voor de Prins, Lilian Kuyper voor Koningin, Paulie Wauben voor heks en Elise Debrot voor Jager.

Verder speelden in het stuk mee De zeven dwergen, en een aantal elfen, elfjes, lakeien, pages, dieren, bloempjes en paddestoelen.

De kinderen waren geheel in hun rol ingespeeld en er was er niet een die last had van plankenkoorts. Dit laatste werd misschien bereikt doordat de kinderen echte soep kregen voorgeschoteld, en echt moesten koken en schoonmaken.

Mej. Kraakman had enkele nieuwe versies op het stuk gemaakt o.a. wanneer de boze geesten hun spooklied zongen dan was dit in de trant van een merengue (zoem zoem), en als er gedanst moest worden, dan speelde men een Curaçaose wals.

Gezegd moet worden dat het entree-geld dat voor deze voorstelling werd gevraagd beslist niet te hoog was, zeker niet wanneer men weet dat het geld voor een kleuterschool gebruikt wordt.

Na afloop van de voorstelling bedankte pastoor Roghmans van de parochie van Coromoto alle medewerkenden aan het stuk namens de aanwezigen, en werd aan juffrouw Kraakman een bouquet bloemen overhandigd. Een toneelstuk dat toonde dat men met weinig middelen heel wat kan bereiken.

Jongetje aangereden

Willemstad. — Gistermiddag om 12.40 uur werd op Salinja een jongetje aangereden door een personenauto. Het jongetje liep een beenfractuur op en werd naar het hospitaal vervoerd. Dit was voor gisteren het enige ongeval dat de verkeersafdeling te behandelen kreeg.

Politie Journaal

Willemstad. — De politie verleende gisteren 17 maal assistentie en deelde 14 p.v.'s uit.

A. Saleh geslaagd

Willemstad. — Mevrouw Salma Saleh, wonende te Bonaire ontving dezer dagen bericht, dat haar zoon Alejandro E. C. Saleh, die in Nederland studeert, op 26 februari l.l. het arts-examen met goed gevolg heeft afgelegd.

Arts Saleh werd op Bonaire geboren. Op Curaçao behaalde hij het Mulo-diploma, waarna hij naar Nederland vertrok en er eerst de H.B.S. bezocht. In 1950 zette hij zijn studie voort aan de Universiteit te Amsterdam.

Dokter Saleh hoopt zich binnenkort naar de Antillen te begeven.

AGENDA

West-End.
„Flight to Hong Kong" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
„Away all Boats" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
The Helen Morgan story" om 7 en 9 uur n.m.

Circus Bimm
Zaterdag 1 maart eerste optreden van Circus Bimm in de loods van de Nieuwe Havencomplex. Aanvang 7.30 uur n.m.

Wit Gele Kruis
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino. tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta cardónweg 2 Weis afó tel: 43351
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
M. K. A. van Kicken tel: 35635

Geneeskundige Dienst:
Dr. de Loos tel: 4447
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Melfor kunnen worden opgebeld onder no. 23339.
B. g. g. nadere inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij.
G. H. v. Leeuwen tel: 2054

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8:00 — 8.00
G. H. v. Leeuwen tel 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098
Van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg tel: 3938

Theater Asiento:
Geeen Voorstelling"

Verslag van een jaar katholieke jeugdbeweging

Jonge Wacht streefde naar meer eenheid en discipline

Gebrek aan leiders houdt noodzakelijke UITBREIDING tegen

Willemstad. — In het jaarverslag van De Jonge Wacht troffen wij onderstaande interessante gegevens over deze R. K. Jeugdbeweging aan:

Het hoofdbestuur bestaat uit drie leden, die het dagelijks bestuur vormen, met twee distriktsleiders. Het bestaat uit:

P. Lr. D. M. v. Lankveld O.P., Diocesaan Aalmoezenier; Frater M. Pancraas, Diocesaan Hoofdleider; Broeder Maximilianus M., Ass. Dioc. Hoofdleider; J. N. La Paz, Distriksleider; Frater M. Fabius, Distriktsleider.

De namen van de afdelingen met hun hoofdleider en het aantal leiders, leden en aspiranten.

San Mateo, hoofdleider Fr. M. Pancraas, 11 leiders, 51 leden, geen aspiranten;

Pietermaai, hoofdleider Fr. M. Hypolitus, 6 leiders, 87 leden, 17 aspiranten;

Santa Rosa, hoofdleider Br. Maximilianus M., 15 leiders, 91 leden, 19 aspiranten;

Wishi, hoofdleider Fr. M. Fabius, 7 leiders, 90 leden, 33 aspiranten;

Gr. Kwartier hoofdleider J. N. La Paz, 4 leiders, 26 leden, geen aspiranten;

Steenrijk hoofdleider J. Vecht, 3 leiders, 21 leden, 7 aspiranten;

Buena Vista, hoofdleider Br. Otto M, 3 leiders, 32 leden, 6 aspiranten;

Bonaire, hoofdleider Fr. M. Lambrecht, 6 leiders, 39 leden, 15 aspiranten.

Dus in totaal 55 leiders, 437 leden en 97 aspiranten.

In het afgelopen jaar zijn twee nieuwe afdelingen opgericht nl. Buena Vista en Bonaire. Het totaal aantal leden is met 15 vermeerderd. De oorzaak van deze geringe vermeerdering moet gezocht worden in het feit dat er nog steeds een groot gebrek is aan leiders en het probleem grotere jongens.

Dachten we een half jaar geleden dat Aruba klaar was om te beginnen, door onvoorziene omstandigheden heeft men moeten wachten. We hopen dat in het nieuwe jaar hiervoor een oplossing zal gevonden worden. Toch mogen we niet klagen over de gang van zaken. Er is in het afgelopen jaar veel werk verricht. Reorganisatie, het streven naar eenheid en een straffere discipline hebben er toe meegewerkt om de Jonge Wacht te maken tot een Jeugdbeweging zoals wij die de laatste tijd hebben leren kennen.

Een volledig verslag te geven van alle activiteiten van de verschillende afdelingen is ondoenlijk. Het voornaamste laten we hier volgen.

De nieuwe Bisschop mocht al gauw kennis maken met de Jonge Wacht. Bij de wijding zorgde de drumband voor het nodige huldebetoon. Bij de huldiging in het stadion waren we goed vertegenwoordigd. Bij het overlijden van Mgr. Zeppenfeldt stonden de jongens keurig opgesteld om de laatste eer te bewijzen. Ook bij de zegening van het Maria beeld waren we aanwezig.

Het feest van St. Jan werd eerst door de verschillende afdelingen in hun eigen groep gevierd. Daarna was er een massale bijeenkomst op Pietermaai, van waaruit de Jonge Wachters door de stad naar Habaai trokken.

Christus Koning vierden we evenals het vorig jaar met de Katholieke Verkenners. De opkomst was geweldig. Er heerste een gezellige drukte op het Sint Thomas-college, waar begonnen werd met een H. Mis, daarna ontbijt en vlaggeparade. De mars die daarna gemaakt werd, was een prachtige reclame voor de Katholieke Jeugdbeweging. Op de binnenplaats van het Martinusgesticht werd gesloten met een Hulde aan Christus Koning. Ook werd met de R.K. Verkenners een recollectie dag gehouden op Brakkeput.

De afdelingen San Mateo en Wishi zijn verrijkt met een nieuwe drumband en de afd. Santa Rosa mocht haar drumband uitbreiden dank zij de steun van het Prins Bernhard Fonds. Er zit muziek in. Behalve de gewone bijeenkomsten worden in verschillende afdelingen nog andere bijeenkomsten gehouden waar speciale activiteiten ontplooid worden zoals handenarbeid en muziek. Op dit terrein zijn nog veel mogelijkheden. Dus naast het normale eisenwerk nog speciaal insignewerk. Ook zijn er nog bijeenkomsten van jongens die niet meer bij de J.W. zijn aangesloten.

Leidersvorming

Tot nu toe is dat practisch altijd alleen gebeurd op de verschillende afdelingen waar ze zich dan bij aansloten. We voelen allemaal het gemis aan een leiderscursus waar ze van te voren degelijk getraind moeten worden. In het afgelopen jaar hebben we reeds enkele weekenden gehouden met dat doel, maar tot een eigenlijke cursus is het nog niet gekomen. Het ligt in de bedoeling hier zo spoedig mogelijk mee te starten. Zoals bij iedere vorm van Jeugdwerk staat of valt het met de leiders. Niet te grote aantal maar wel degelijke mensen hebben we nodig om onze Beweging nog meer uit te breiden. Van verschillende zijden wordt ons gevraagd om op plaatsen te beginnen waar we nog niet zijn. Dit zal mogelijk worden, indien we kunnen komen tot een goede vorming van nieuwe leiders.

Er zal gestreefd worden naar een goede verstandhouding met de andere Jeugdorganisaties. De resultaten tot nu toe zijn bevredigend. Het wordt dan ook hoogtijd dat men van de andere kant gaat inzien dat de Jonge Wacht wel gedelijk een gedisciplineerde beweging is. Een beweging toegankelijk voor het merendeel der jongens, aangepast aan de mentaliteit en omstandigheden van de Nederlandse Antillen.

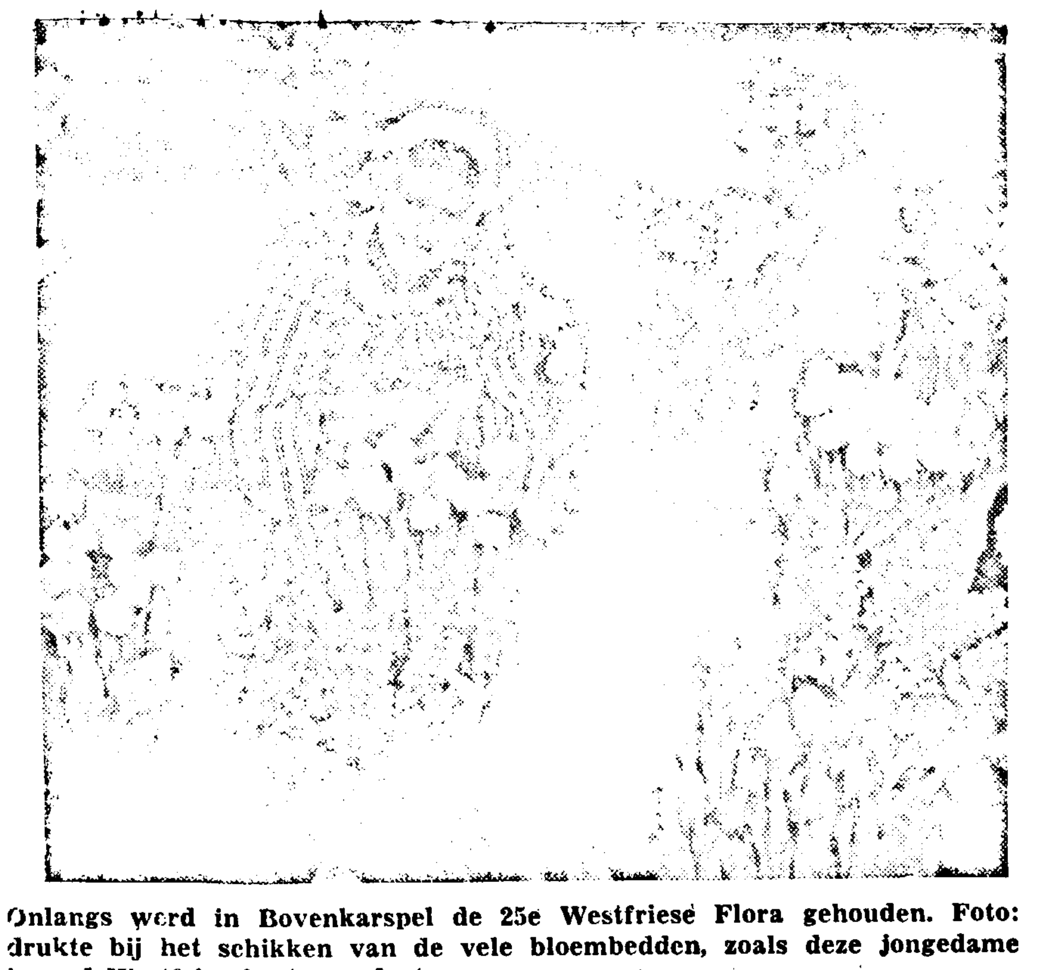
Tot slot rest ons nog een dure plicht. De medewerking die wij in het afgelopen jaar van alle zijden mochten ondervinden is geweldig.

We mogen ons verheugen in een groot aantal weldoeners.

Het centraal depôt is er. Dit was onmogelijk zonder de financiële steun van de K.J.C. en donateurs.

Onze welgemeende dank voor de steun en sympathie die wij van U mochten ontvangen. Dank aan allen, die ons op enigerlei wijze hebben geholpen.

Wij vragen aan God en zijn H. Moeder de zegen over ons werk en spreken de hoop uit dat onder Hun leiding de Jonge Wacht zich zal mogen uitbreiden.

Onlangs werd in Bovenkarspel de 25e Westfriese Flora gehouden. Foto: drukte bij het schikken van de vele bloembedden, zoals deze jongedame in oud-Westfries kostuum doet.

Raketbases in Engeland zullen in twee jaar voltooid zijn

Londen. — Het werk aan het oprichten van de raketbases in Engeland zal nagenoeg direkt beginnen, zo heeft minister Duncan Sandys van Defensie verklaard. Hij zeide, dat het werk in twee jaar voltooid zal zijn, dat wil zeggen, de lanceerbases zullen gereed zijn voor gebruik, zo zich daartoe de noodzaak mocht voordoen.

Het grootste gedeelte van de Engelse bijdrage tot dit defensieprojekt (28 miljoen dollar) zal worden besteed aan werkzaamheden, die niet direkt hebben uit te staan met raketten. Voor dit geld wordt er voor behuizing van het basispersoneel gezorgd, de aanleg van wegen en het aanleggen van telecommunicatie.

Voor de rest van de kosten, die specifiek voor dit soort bases zijn, wordt door Amerika gezorgd. Er zullen hier raketten van het type Thor gebruikt worden. Deze projektielen worden aan Engeland verschaft als deel uitmakend van de Amerikaanse programma's voor hulp aan het buitenland.

Het personeel van Britse zijde zal worden geleverd door het bommenwerperscommando van de Britse luchtmacht.

Ofschoon men meent te weten, dat er in totaal vier bases in Zuid-Engeland worden gebouwd, wilde minister Sandys niet zeggen wat het juiste aantal is, ook niet in het Parlement waar dit gevraagd werd.

Gevraagd of het niet mogelijk is geweest ook een basis in Schotland op te zetten, zeide minister Sandys op een kaart wijzend: Indien de Sovjet-Unie van plan zou zijn een raket-aanval op Engeland te richten (meer speciaal op de Engelse raketbases), zou de baan van de projektielen naar Schotland over het neutrale Zweden komen te liggen.

Met nadruk is door de Engelse regering verzekerd, dat de raketten niet afgevuurd kunnen worden zonder speciaal daartoe te zijn klaar gemaakt. Er bestaat dus geen kans op vroegtijdige, ongewenste desastreuze explosies.

Het personeel uit Engeland, dat de bediening zal verzorgen, zal zowel in Engeland als in de Verenigde Staten worden opgeleid.

De raketten, die voor deze bases gebruikt worden, zullen staan onder Amerikaanse supervisie en zullen in kleine hoeveelheden over de diverse bases worden verdeeld.

In de overeenkomst tussen de twee landen staat onder meer, dat de raketten slechts gelanceerd zullen worden na „gezamenlijke beslissing" van beide partijen. De bases zullen worden bediend door de Royal Airforce. De atoombewapening van de projektielen blijft onder volledige contrôle van de Amerikanen. De projektielen blijven dus „onbewapend", dat wil zeggen, zij zullen niet voorzien worden van de atoomkop. Deze clausule is in de overeenkomst opgenomen teneinde te voorkomen, dat er zich ongelukken in Engeland zouden voordoen, door per ongeluk afgaan van een der projektielen. Slechts in tijd van oorlog zullen de projektielen hun explosieve lading krijgen.

CARAIBISCH NIEUWS

Gouverneur-Generaal op oriëntatie-reis

Port of Spain. — Sir Stephen Luke, voorzitter van het Standing Federation Committee, die zich bezig hield met organisatorische aangelegenheden ter voorbereiding van de Brits West Indische Federatie, zeide onlangs, dat de Gouverneur-Generaal het symbool is van de eenheid van West-Indië en dat niemand eraan zou kunnen twijfelen, dat zijn lange en moeilijke reis door de federatie-gebieden enorm zal bijdragen tot de versterking van zowel de bindingskracht als de duurzaamheid van de nieuwgeboren federatie.

Sir Stephen zeide dit tijdens een radio-uitzending t.g.v. de plechtigheden in verband met de ontvangst van de gouverneur-generaal van West-Indië Lord Hailes en Lady Hailes, welke plaats vonden na hun aankomst in Trinidad op de 3e januari.

Op die dag, nadat Lord Hailes de eed afgelegd had, kwam de Federatie tot stand onder de bemanning van West-Indië.

De Federale Chiefsecretary, de heer John S. Mordecai, las in de wetgevende vergadering van Trinidad in het historische Rode Huis het Koninklijk Besluit voor, waarbij Lord Hailes tot gouverneur-generaal van West-Indië benoemd werd. De voorzitter van het Westindische Hof van Appèl, Sir Joseph Mathieus-Perez, nam de eed van trouw af.

De eedsaflegging en de ontvangst van de gouverneur-generaal en zijn echtgenote werd bijgewoond door de leden van de Standing Federation Committee, alsmede door vertegenwoordigers van de federatie-eilanden, en hooggeplaatste gasten en bezoekers.

Deze Standing Federation Committee zal nu ontbonden worden en zijn leden zullen deel gaan uitmaken van het Advies-college van de gouverneur-generaal in afwachting van de verkiezingen voor een Federaal Parlement in maart.

De gouverneur-generaal, vergezeld van zijn vrouw, heeft reeds zijn oriëntatie-reis door de gebieden, welke de federatie uitmaken, begonnen. Hun eerste stopplaats na Trinidad was Jamaica, gevolgd door Antigua, St Kitts-Nevis, Montserrat, Dominica, St Lucia, St Vincent, Grenada en Barbados in deze volgorde.

Hij wordt midden-februari in Trinidad terugverwacht.

Amerikaanse regering zal grotere defensie-uitgaven vragen

Washington. — McElroy, de Amerikaanse minister van Defensie, heeft voor een subcommissie van de Amerikaanse Senaat aangekondigd, dat de Amerikaanse regering binnenkort het Congres om een aanzienlijke verhoging van defensiebegroting voor het komende jaar zal vragen om „bepaalde voorrangsprogramma's te steunen".

Eisenhower had het Congres om 39.500 miljoen dollar gevraagd voor het financiële jaar, dat op 1 juli begint.

Tussen neus en lippen

Open gelid, vleugels in draaghouding en harp bij de voet...

Nog een legerbericht. Het komt regelrecht uit Londen. Het vertelt, dat als bekend mag worden verondersteld, dat er in de Engelse garderegimenten een strenge discipline heerst, maar dat het voor velen een verrassing zal zijn te weten dat dezelfde regimenten met die discipline enthousiast de draak kunnen steken. Men sla er het officieel orgaan van de „Brigade of Guards" eens op na. Men zal dan een nieuw dienstvoorschrift aantreffen betrekking hebbend op „de hemelvaart van officieren, onderofficieren, korporaals en manschappen van garderegimenten". „Op weg naar de hemel mag niet worden ingehaald", aldus de voorschriften. En bij het passeren van een officier zal men de gebruikelijke eerbewijzen brengen. Bij aankomst zal de fourier verstrekken: harpen, koper, stuks 1; wolken, wollig, stuks 1; vleugels, paren, stuks 1. Harpen dienen helder glimmend en strak gespannen te zijn. Vleugels geblancood met sterrestof nr. 3. Wolken zullen worden geïnspecteerd op condensatie en, waar nodig, van anti-vries worden voorzien. Een uur na aankomst zullen nieuw aangekomenen aantreden voor het passen van de stralenkrans. Tenue: open gelid, vleugels in draaghouding, harp bij de voet. En het belangrijkste artikel: Sterven zonder voorafgaande toestemming van de onmiddellijke superieuren is niet toegestaan.

Discipline

Het was midden in de nacht, toen de wacht van een kazerne te Plymouth in zuid-west Engeland met trompetgeschal en al in het geweer geroepen werd. Er was „hoog bezoek" zo heette het. Men wilde de wacht inspecteren Het bezoek bestond uit drie jonge officieren van een regiment infanterie, dat in de buurt gekazerneerd is, mitsgaders uit een bijzonder aantrekkelijke blondine. De wachtcommandant deed zijn best. Zijn mannen stonden weldra in twee, onberispelijke rijen voor de inspectie gereed. De drie in burger geklede officieren en hun charmante gezellin liepen langs de rijen. De blondine bekeek de mannen aandachtig en mompelde tot haar begeleiders: bijzonder goed, knap manvolk. De inspectie was dus een succes, doch later begon men erover te praten en toen bleek, dat de drie officieren een vrolijk feestje hadden gehad en dat zij de inspectie hadden beschouwd als een waardige bekroning ervan. Het laatste woord is thans aan de bevelvoerend commandat der bewuste officieren, die het er niet gemakkelijker op gekregen heeft nu het proces verbaal over de affaire zelfs vermeld, dat de inspectie „bij maanlicht" geschiedde......

Tevergeefs

Vijf en veertig huisvaders in de Rhonda-vallei in Wales hebben de „orde van vergenoegde echtgenoten" opgericht, welke gewijd zal zijn aan handhaving van de superioriteit van de man in de echtelijke woning. Leden die vertellen wat zij verdienen, hout hakken, kolen scheppen, de vaat wassen, de gewone was doen of vloeren schrobben, lopen kans op boete of royement. Ook dienen de leden eenmaal per dag te verschijnen in het clublokaal, het plaatselijk café. „Laat de jongens hun pretje hebben. Welke geloften zij ook afleggen, er is altijd wel een manier onze zin door te drijven". was het commentaar van de echtgenote van een der leden.

Kleren maken de vrouw

Elfduizend vrouwen zonden een foto op en dongen zo maar naar de hoofdprijs in een wedstrijd, die in Engeland werd gehouden en als motief had: wie is de best geklede vrouw. De 27-jarige mevrouw Eleanor Thompson won de prijs. Zij droeg op de bewuste foto een sweater. Die van haar man......

Vervoermiddelen in de stad:

centrum zal kwijnen en wijk van musea en krotten worden

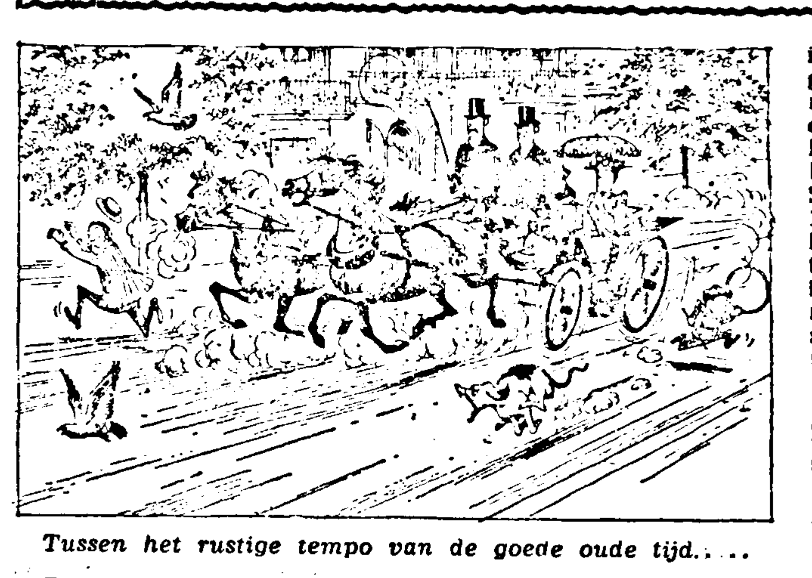
(Van een medewerker

„De openbare vervoermiddelen hebben de grote stad met haar centrum mogelijk gemaakt en het zijn de individuele vervoermiddelen, die nu dreigen het verkeer tot stilstand te brengen. Een voortzetting van deze gang van zaken zal het centrum doen kwijnen en het in een wijk van musea of krotten veranderen. Het centrum met zijn bedrijvigheid, dat de centrale zenuw is van het culturele en economische leven van de grote stad moet bewaard blijven. De voorwaarde ervoor is de normale functionering van het verkeer. Op een andere wijze moet men dan ook komen tot een vermindering van het aantal auto's in het centrum van de stad, opdat zowel het individuele als het openbare

Privé-auto in centrum luxe, die geen stad ongelimiteerd kan toelaten

verkeer in een bevredigend tempo afgewikkeld kan worden Het voornaamste streven moet gericht zijn op de verwezenlijking van betere verkeerstoestanden voor het grootste aantal mensen en niet voor het grootste aantal voertuigen. Aan de andere kant moet men het openbare transportapparaat moderniseren en rationaliseren om aan het publiek een comfort te bieden dat overeenkomt met dat van de hedendaagse individuele vervoermiddelen Men kan niet verlangen dat de individuele gebruiker die in een voertuig van het model 1957 rondrijdt, zich op zijn gemak voelt in een autobus of een tram uit het Victoriaanse tijdperk."

Aldus luiden woordelijk drie van de voornaamste richtlijnen van de Union Internationale des Transports Publics, ter oplossing van de verkeerschaos in de stedelijke centra Deze vereniging, waarin het internationale openbare vervoer is georganiseerd, heeft onlangs een brochure uitgegeven met de alarmerende titel „Het is hoog tijd een eind te maken aan de verkeerschaos". Op de titelpagina van deze uitstekend verzorgde en geïllustreerde brochure, die in vier talen, Nederlands, Frans, Duits en Engels, verkrijgbaar is, staat een zinsnede die het verschijnen van het geschrift duidelijk maakt: „Het gebruik van privé-auto's in de stedelijke centra is in zijn tegenwoordige omvang een luxe, die geen enkele stad ongelimiteerd zal kunnen toelaten, vooral voor het gebruik van het gaan van huis naar de plaats van het werk." De verkeersmoeilijkheden, die door het toenemend aantal particuliere auto's worden veroorzaakt, worden besproken en een aantal richtlijnen gegeven.

Tussen het rustige tempo van de goede oude tijd.....

Behalve de in de aanhef genoemde, komen deze richtlijnen op het volgende neer Men moet:

1. Investeringen voor het verkeer tegemoet zien die van veel grotere orde zijn dan tot nu toe het geval was. Deze investeringen moet men een absolute prioriteit geven;
2. bij voorkeur parkeerterreinen aanleggen buiten het stadscentrum Er moeten snelle en veelvuldige openbare vervoermiddelen zijn van de parkeerterreinen naar het stadscentrum.
3. de verkeersopstoppingen niet vergroten door grote verkeertrekkende gebouwen in de centra te stichten;
4. het individueel vervoer scheiden van het openbaar door middel van afzonderlijke rijbanen;
5. oplossingen met gebruikmaking van andere niveaux bestuderen, zoals tunnels voor tramwegen en met behulp van nieuwe verkeersvormen, als monorail;
6. een gecombineerd plan opstellen voor de gehele bebouwde stedelijke gemeenschap zonder te letten op de stedelijke grenzen;
7. een uitstekend onderhouden dienst met de openbare vervoermiddelen waarborgen.

De brochure bevat verscheidene, goed gefundeerde uitspraken „De steeds toenemende invloed van de particuliere auto is zo overweldigend, dat hij het gehele verkeer dreigt te verlammen. Vele steden kunnen voorbeelden geven, dat een moderne autobus van honderdvijftig p.k. langzamer rijdt dan een omnibus, getrokken door paarden aan het begin van deze eeuw. De vertraging van het verkeer is voor alle deelnemers daaraan kostbaar en uiterst hinderlijk. In New York heeft men uitgerekend dat de vertraging van het verkeer jaarlijks extra uitgaven ten gevolge heeft voor de gehele stedelijke gemeenschap van een miljard dollar". aldus de brochure. En verder: „Het is niet de groeiende stroom mensen, maar het is de groeiende stroom auto's naar het stadscentrum, die de moeilijkheden veroorzaakt Zij nemen te veel plaats in, zowel wanneer zij rijden als wanneer zij geparkeerd staan of als zij ronddwalen om een parkeerplaats te vinden. Vijfenzeventig personen die met een openbaar vervoermiddel vervoerd worden, nemen zesentwintig vierkante meter straatoppervlakte in beslag. maar als hetzelfde aantal personen met particuliere auto's vervoerd moeten worden, die ieder het volgens de statistieken gemiddelde aantal van 1,7 personen meenemen, hebben zij driehonderd vierkante meter straatoppervlakte nodig en bovendien een zeer grote ruimte voor parkeren"

Openbaar of individueel vervoer in de binnenstad? Op deze vraag wordt met twee voorbeelden uit Londen gereageerd. Tijdens een staking van autobuschauffeurs in 1954 was de verkeerscongestie intenser dan in normale tijden. Resultaat was een langere reisduur. Omgekeerd heeft men tijdens de benzinedistributie na de Suez-crisis, eind 1956 begin 1957, een aanmerkelijke verlichting van de verkeerstoestand geconstateerd. De bussen hadden minder rijtijd nodig, vervoerden meer passagiers en verschenen regelmatiger aan de haltes.

Uit twee mogelijkheden — het verkeer aanpassen aan de stad of de stad aan het verkeer — maakt de U.I.T.P. met beslistheid een keuze ten gunste van de aanpassing van het verkeer aan de stad. Dit getuigt van meer werkelijkheidszin en maakt geen grote investeringen nodig. De reglementering van het verkeer dient krachtig te worden voortgezet en methodisch te worden toegepast met de vaste bedoeling om betere verkeerstoestanden in het leven te roepen voor het grootste gedeelte van de mensen en niet voor het grootste aantal auto's" aldus de samenstellers van de brochure. Er wordt gepleit voor beperkende maatregelen ten opzichte van privé-auto's, om te komen tot een toestand van gelijke voorwaarden en rechten voor personenauto's en openbare vervoermiddelen. Deze parkeren immers niet, maar stoppen slechts om passagiers in en uit te laten stappen.

De beschouwingen van de U.I.T.P. zijn gepubliceerd als resultaat van een grondige studie waartoe op een in 1955 in Napels gehouden congres was besloten. Deze studie werd verricht door een sociale commissie, die de verkeerscongesties bestudeert en waarin de Rotterdammer N. A. Bogtstra zitting heeft.

en de koortsachtige haast van onze dagen bestaat wel een groot verschil.

Thelwell. „Punch", Londen

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

22—38 - Onder de ogen van de nieuwsgierig samengestroomde bewoners van de buiten de wallen liggende armelijke hutten worden Eric en zijn twee metgezellen de burcht binnen geleid. Een van hun begeleiders wijst spottend op enkele broodmagere mannen met gekete voeten, die water sjouwen. „Kijk", vreemdeling, zo brengen de meeste bezoekers van Moru hun tijd door": De anderen grinniken vol leedvermaak en Eric zwijgt verbolgen: Ze worden in een klein vertrek gebracht en een wacht plaatst zich voor de deur. De tijd verstrijkt. Niemand verschijnt en Eric wordt woedender, naarmate het langer duurt.

Eindelijk komt er een krijger, om alleen Eric te halen. De anderen moeten achterblijven.

De Noorman is ziedend en wordt nog woester, als hij even later tegenover de gevreesde Pictenhoofdman staat, want zelden zag hij een gemener, kwaadaardiger, afstotender kerel.

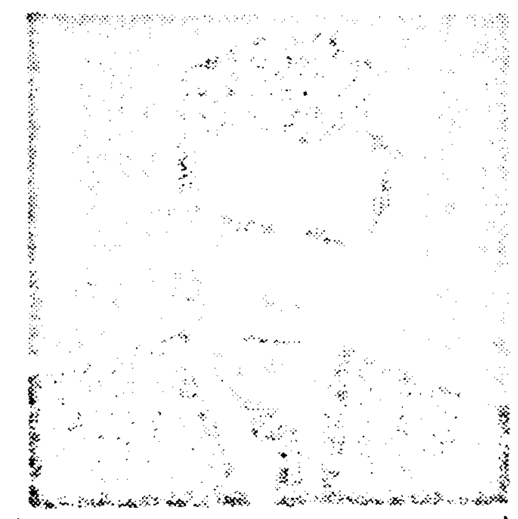
„Wat zijn dat voor manieren?" vaart Eric uit. „Wij komen hier, in goed vertrouwen, als vrienden met een bericht van Mil, Uw zoon. Doet men zo met zijn vrienden, in het land van Moru? Dan betreur ik het lot Uwer vijanden! Laat ons nu snel ter zake komen want de tijd dringt". Met een scherpe blik neemt Eric het afstotende gelaat voor hem op. De kerel grijnst en zijn sterke gele tanden blikkeren als die van een roofdier.

„Bovendien", gaat de Noorman voort, „is het in Uw eigen belang, spoed te maken, want mijn krijgers hebben opdracht na het verstrijken van een zekere termijn, de burcht aan te vallen. Ik moet dus tijdig terug zijn". Weer grijnst Moru zijn sinistere lacht. „Ik heb U de terugweg bespaard", klinkt zijn nasale stem spottend. „Hoewel Uw vrienden niet zo verlangend waren als gij, om mij te spreken, toeven ook zij op Moru's burcht.

Hij staat langzaam op, wenkt Eric, mee te gaan naar een smalle vensternis en wijst naar buiten. Geschrokken deinst Eric een stap achteruit. Daar staan al zijn krijgers, ontwapend en omringd door de mannen van Moru.

Vier dichters doen een luikje open

BLOEMLEZING OVER MAN, VROUW, MOEDER EN KIND

GUILLAUME VAN DER GRAFT, die in de hierbij besproken bloemlezing een even amusante als scherpzinnige beschouwing over het huwelijk vooraf deed gaan aan een aantal voornamelijk moderne verzen over de liefde tussen man en vrouw.

(Van een letterkundige medewerker)

Uitgeverij Gottmer in Haarlem heeft een begin gemaakt met de publicatie van een reeks bloemlezingen die ze onder de naam „Vierluik" presenteert. Iedere aflevering verschijnt in vier deeltjes en behandelt vier verwante onderwerpen. Elk deeltje begint met een inleidend praatje, of essay als u wilt, dat dan door een bescheiden bloemlezing wordt gevolgd. De reeks wordt geredigeerd door Ton Neelissen die we met de uitgever wel mogen feliciteren met het eerste, nu verschenen kwartet: Het Kind, De Vrouw, De Liefde, Het Huwelijk, respectievelijk verzorgd door Maurits Mok, Adriaan Morriën, Gabriël Smit en Guillaume van der Graft. Een felicitatie die niet direct de materiële verzorging betreft. Het formaat is nogal onhandig, de losse kaftjes springen voortdurend weg en de tekst is — o gruwel — met gekleurde inkt gedrukt op geel, oranje, bruin en grijs papier. Ideaal om vandaag of morgen uit te reciteren voor de kleurentelevisie! Tot dien blijf ik echter de voorkeur geven aan een nobel zwart op wit.

Dit privé-bezwaartje geldt echter slechts de verpakking. De deeltjes zijn alleszins de moeite van het lezen waard. De praatjes over de vier machtige, heel het menselijk leven doordringende themata zijn natuurlijk niet afdoend. Hele bibliotheken zijn erover vol geschreven, heel de wereldlitteratuur put er na eeuwen nog steeds haar inspiratie uit. Geen der vier inleiders had ook de opzet het beslissende woord te spreken. Ze geven slechts een improvisatie naar aanleiding. En doen dat goed!

Kind als „underdog"

De beschouwing van Mok over het kind staat in „de grondtoon der vergankelijkheid". Bij hem geen gejuich als het kindje binnenkomt. Tegenover het ongerepte wit van de wieg staat het gemakkelijk het zwart van de lijkwade. De associaties die zijn kindsbegrip vergezellen, beginnen bij de Eerste Wereldoorlog. En hoeveel is er, zo vraagt hij zich af, door kinderen in de afgelopen oorlog geleden?

Hij stelt zich het kind voor tijdens de Commune van 1871, onder het regime van de huidige Hongaarse regering die probeert kinderen aan het ouderlijk gezag te onttrekken, om hun opvoeding te doen plaats hebben volgens zekere politieke richtlijnen. Mok ziet het kind als underdog waaraan velen zich vergrijpen. Tot de dood toe. Aangrijpender combinatie dan kind en dood kent de dichter niet. De aangrijpendste kinderliederen die hij voor deze gelegenheid bijeenbracht, zijn dan ook allesbehalve vertederend. Vondels „Uitvaert" van zijn dochtertje is niet het enige doodsgedicht. Hij schreef nog Noordstars einde, droevig lied over, dat door de vader geschreven werd na het verdrinken van zijn zoon. Dan is er een kort, verbeten vers van Ida Gerhardt over het kind dat slechts een dag leefde, een cryptogram van Achterberg over een kindergraf, een sonnet van Vestdijk over de liefde tussen Dood en Kind. Hij neemt ook de klacht over van Hanny Michaelis die het kind in de zon ziet spelen „dat wij nooit zullen hebben", een klacht van hen „die nooit zijn ouders zullen worden." Typisch voor de aandacht van Mok is het eveneens opgenomen vers van Bertus Aafjes over het achterlijke kind, geboren juist toen God zich verslikte of kramp had. Niet alle kinderen hebben een engeltje aan deze èn een engeltje aan gene zijde:

„Een engel aan de rechter
Een demon aan zijn linker....."

Neen, Mok deed geen vertederende keuze, echter wel een aangrijpende. Ten overvloede dient gezegd, dat hij af en toe toch nog wel blijk geeft oog te hebben voor het liefelijke van de kinderwereld. Daarvan getuigt bijvoorbeeld het middeleeuwse Kerstlied: Ons ghenaket die avondstar, met de bekoorlijke baadscène:

Die moeder makede den kinde een bat,
Hoe lieflic dattet daer inne sat!....
Dat kindekijn pletterde mitter hant
Dattet water uten becken spranc".

De vrouw

De transcriptie in iets begrijpelijker Nederlands lijkt me niet gelukkig. En de redacteur had kunnen verhinderen dat hetzelfde vers in afwijkende spelling nog een keer voorkomt in dit Vierluik in „De vrouw" Morriën, die dit deeltje inleidt, schetst uit zijn herinnering de verhouding jongen-meisje. In het begin werd deze op school vooral gemarkeerd door een zekere mate van wreedheid. Meisjes zaten in de klas apart, waren gemiddeld wat dommer dan de jongens die „de meiden" plaagden en soms afrosten. Een ruigheid die de veelzijdige mogelijkheden van het contact niet alle recht doet wedervaren.

Hetzelfde kan gezegd worden van de idealiserende visie op het meisje in een later stadium van de jeugd. Eerst als de jongeman zich bevrijd heeft van de beperkingen der onvolwassenheid, is hij rijp om de vrouw waarlijk menselijk, in alle vrijheid en dus met alle mogelijkheden te ontmoeten. In de bloemlezing wordt de vrouw vervolgens getoond als de geliefde natuurlijk in menig vers, maar ook als de christelijke huisvrouw, als de moeder, als de dierbare overledene, zelfs als de ongedurige man, want Bredero's sonnet: „Mevrouw wel hoe? Wat nut zal u het weigren geven?" openbaart meer van de minnaar dan van de minnares.

Geen zoet preekje

Guillaume van der Graft opent zijn beschouwing over het huwelijk met de mededeling dat de huwelijkse staat niet bijzonder opwindend is. Getrouwd zijn, zegt hij, „is een gewoonte welke zich niet ongestraft laat onderbreken."

Ontdeed Mok zich niet met een romantisch praatje van het kind, Van der Graft maakt zich niet met een zoet preekje van het huwelijk af. In een beeldende taal, zoals we van de schrijver gewend zijn, geeft hij zijn visie. Wat is volgens hem het huwelijk dan wel? Géen remedium concupiscentiae, gelijk oudtijds wel werd beweerd. Evenmin een domper op de heldere vlam van de èchte liefde, gelijk tegenwoordig wel wordt beweerd: „Het is geen glas waarin ie's snel bederfelijks geweckt wordt. Het is ook geen glas dat over de schouder in scherven dient gegooid te worden ten bate van het ware geluk." En dan komt de dichter nóg niet op de proppen met een definitie, want, zegt hij, over het huwelijk kun je evenmin schrijven als over andere realia als je huid, of de genade die je krijgt. Het huwelijk is geen abstractie en laat zich het best door dichters beschrijven. En uit een dagboekkrabbel citeert hij dan zichzelf:

„Wat wij niet kunnen zeggen,
de dominee, de dichter niet,
dat kan een kip om niet
in een ei leggen".

De verleiding uit het proza van Van der Graft nog meer citaten op te dienen, valt moeilijk te weerstaan. Ik beheers me echter om de lezer niet het genoegen te ontnemen van zelf de fijnste vruchten te plukken van de boom der kennis. Van der Graft geeft een even amusante als scherpzinnige beschouwing over het huwelijk en in een aantal prachtige, voornamelijk moderne verzen vindt zijn betoog een goed sluitstuk.

Leven is liefhebben

Gabriël Smit begint zijn essay over de liefde, minder ontwijkend dan Van der Graft, met de kern van zijn betoog: „Leven is liefhebben". Een leven zonder liefde noemt hij op z'n hoogst een bestaan. En zo veelzijdig als het leven is, zo talrijk zijn de dingen die voorwerp kunnen zijn van de liefde. Men hoeft echter maar een klein gedeelte te kennen uit het oeuvre van Smit, om te kunnen weten hoezeer hij door de Godsliefde wordt geobsedeerd, en hoe hij alle andere vormen van liefde tot deze herleidt.

Reeds op de eerste bladzijde trekt de schrijver dan ook met vaste hand een duidelijke lijn naar boven. De liefde die het leven zin geeft, „is vaak de liefde voor een vrouw, een man en kinderen, soms voor dieren, bloemen of dingen, maar hoe belangrijk dit alles ook mag zijn, de liefde die ik hier bedoel reikt verder. Zij omvat de vormen die ik opnoemde, omspant ze, ordent ze, geeft ze hun eigenlijke zin." Hoe zich nader uitspreken over de alles-omvattende liefde? Smit constateert dezelfde onmogelijkheid als Van der Graft. Hij kan niet schrijven over wat hij later pas zal mogen zien. Hij kan slechts schrijven over wat hij op het ogenblik ziet. Terwijl de dichter zijn artikeltje schrijft, thuis, in de huiskamer, ziet hij de kleine, dagelijkse dingen om zich heen, inniger en vertrouwder misschien

GABRIEL SMIT geeft, alvorens zijn [illegible] Liefde) open te doen een dichterlijk betoog in proza met als kern „leven is liefheben".

dan anders, want het is nacht. De piano, het pianolampje, de Mozart-sonate, een vaas wilgetakjes, boven de slapende kinderen, tussen de kopjes dat ene waaruit de oudste dochter nog dronk op de dag dat ze trouwde, Keats, Hopkins in de boekenkast en — ontzaglijke aanwezigheid — het crucifix. Waarom houdt hij van die dingen? Van het kopje omdat de dochter er nog uit dronk? Ja, maar ook om het kopje zelf, om het verband waarin het staat met de andere „dode" dingen. Uiteindelijk is ook deze liefde de liefde tot God, en betracht de peinzende dichter precies als Luyken de Schepper uit de schepselen. Geen wonder dat Smit Gezelle uitkiest voor zijn kleine keur, een Revius, een zuster Bertken, een Hadewych, een De Mérode en anderen die gevoelig zijn voor het „hemelse" van de zonneschijn.

De inleiding van Smit is ook daarom zo boeiend, omdat ze behalve toelichting op de gekozen verzen ook nadere verklaring is op zijn eigen oeuvre. Deze opmerking geldt ook de andere inleider. In het geval Smit ligt ze wel bijzonder voor de hand. Men kent zijn belangrijke bundels religieuze poëzie „Ternauwernood" en „Ik Geloof". Beide titels bevatten de kernwoorden uit het bestaan of laat ik hier zeker zeggen lèven van Smit. Het is niet toevallig dat beide kernwoorden voorkomen in de beschouwende tekst die Smit aan de door hem gekozen verzen liet voorafgaan. Het laatste woord geef ik hier aan de dichter. Het is een zelfverdediging van hem tegen het verwachte bezwaar van de lezer, dat de inleider zich niet gehouden heeft aan de belofte slechts te zullen spreken over de dingen die hij ook werkelijk ziet, hier en nu:

„Maar u zoudt schrijven over wat u ziet, zegt u, en dát alles ziet u niet. U gelóóft het, en in dat geloof dénkt u dat u het ziet, stelt u het zich maar voor. Ik heb maar één antwoord: ik zie het, want ik geloof het. Mijn geloof is mijn zien, mijn schrijven, mijn ademen, mijn leven. Dan is er — antwoordt u weer — eigenlijk met u niet te praten, want u gaat uit van volstrekt onbewijsbare vooronderstellingen, zo niet vooroordelen. Ik ben — hoewel slechts in zekere zin — onmiddellijk bereid dit te erkennen. Zijn die dan niet zo subjectief, dat ze in een keurig, echt literair betoog niet mogen voorkomen? Dat is best mogelijk, maar ik houd geen literair betoog. Een literair betoog heeft, wat mij betreft, alleen zin voor zover het verantwoording en rekenschap van leven is, en mijn leven is mijn. Het uwe kan ik niet geven, ternauwernood dat van mij zelf."

FANGIO na afloop races te CUBA vrijgelaten

Havana. — De voor de autoraces te Havana door Cubaanse rebellen ontvoerde Fangio is na afloop der races wederom vrijgelaten. Dit werd bekend gemaakt door de Argentijnse ambassade. Hij is „gezond en wel". Fangio was in blakende welstand toen de vele verslaggevers en fotografen kort na zijn terugkeer tot hem werden toegelaten.

„Ik ben uitstekend behandeld. Driemaal ben ik in een andere auto naar een ander huis vervoerd, maar ik heb me geen ogenblik zorgen gemaakt omtrent de afloop van de zaak. De enige ongerustheid ontstond door het niet in kontakt kunnen komen met mijn vrouw."

Fangio vertelde nog, dat men hem geen enkele keer had geblinddoekt. „Ik geloof niet, dat ik Havana uit ben geweest, maar ik durf het niet met zekerheid te zeggen. Mijn ontvoerders hebben mij steeds in de veronderstelling gelaten, dat de grote prijs van Cuba zou worden uitgesteld", aldus Fangio.

Veertien minuten na de start van de race is de wagen van Cubaan Garcia op het publiek ingereden. De wagen slipte en kwam tegen een ander voertuig tot stilstand. Garcia werd bij deze botsing gewond en moest naar een ziekenhuis worden vervoerd. Naar de eerste berichten luiden, zouden vier personen zijn gewond, evenals een aantal gewonden, die naar plaatselijke ziekenhuizen zijn vervoerd. Garcia's toestand is ernstig. Het ongeluk gebeurde voor de officiële tribune in de zesde ronde. De Brit Moss voerde toen het rennersveld aan. De organisatoren hebben kort na het ongeluk besloten de wedstrijd te staken, aangezien olieplassen de baan zeer gevaarlijk maakten.

Intussen is de Brit Moss tot winnaar van de wedstrijd uitgeroepen met de curieuze tijd van 12 min. 59.03 sec. Hij is inmiddels naar Miami gevlogen.

27 Coureurs namen aan de wedstrijd deel. Vele toeschouwers sloegen, ondanks de buitengewone warmte, de race gade. In Havanna lopen nog steeds geruchten over sabotage tijdens de race. Daarbij werden veronderstellingen geuit, dat de rebellen olie op de baan zouden hebben gesprenkeld. De officials van de nationale sportcommissie spraken deze geruchten met stelligheid tegen. De zwaar gewapende politie bleef nog een tijdlang fungeren als lijfwacht van de coureurs. Zij postten voor de hotelkamers en vergezelden de rijders en hun vrouwen op straat.

De Amerikaanse bokser Joe Brown, wereldkampioen lichtgewicht, die zich eveneens in Havana bevindt, is door de autoriteiten voor alle zekerheid onder politiebewaking gesteld. Brown komt woensdag in het Sportpaleis van Havana in de ring.

Russische laboratoria namen onvoldoende maatregelen tegen atoomstraling

Moskou. — Het Russische vakverenigingsblad Trud heeft een aanval gedaan op directeuren en hoofden van sommige Russische instituten en laboratoria, die het blad ervan beschuldigt voor het personeel onvoldoende veiligheidsmaatregelen te treffen tegen atoomstraling. Het blad spoorde de Russische industrie aan op grote schaal stoffen te gaan fabriceren die tegen straling bestand zijn en machines te vervaardigen, die radio-activiteit kunnen wegwassen. In de komende jaren zullen in bijna alle takken van industrie uitstralende elementen worden gebruikt, aldus het blad.

FUCHS bereikt „Skeleton"

Londen. — De expeditie van dr Vivian Fuchs heeft de bevoorradingsbasis „Skeleton", die 288 kilometer van „basis van Scot" is gelegen, bereikt, aldus blijkt uit een te Londen ontvangen telegram.

De afstand, die de expeditie thans nog moet afleggen, zal haar over een veel gemakkelijker gedeelte der route voeren, dan hetgeen zij reeds achter de rug heeft. Men hoopt thans, dat de expeditie Fuchs voor het einde van deze week de kust zal hebben bereikt.

Russisch leger van half miljoen in Verre Oosten

Tokio. — Rusland heeft in het Verre Oosten een troepenmacht van naar schatting 500.000 man. Dit was een uitspraak van de directeur van de Japanse defensieraad Juichi Tsoeshima.

Hij verklaarde in het parlement, dat volgens berekeningen van de defensieraad Rusland ook 600 tot 700 oorlogsschepen — waaronder 100 onderzeeërs — en 4000 vliegtuigen tot haar beschikking heeft in dit gebied.

De militaire sterkte van communistisch China wordt geschat op 2,3 tot 2,5 miljoen man, 400 oorlogsbodems en 3000 vliegtuigen.

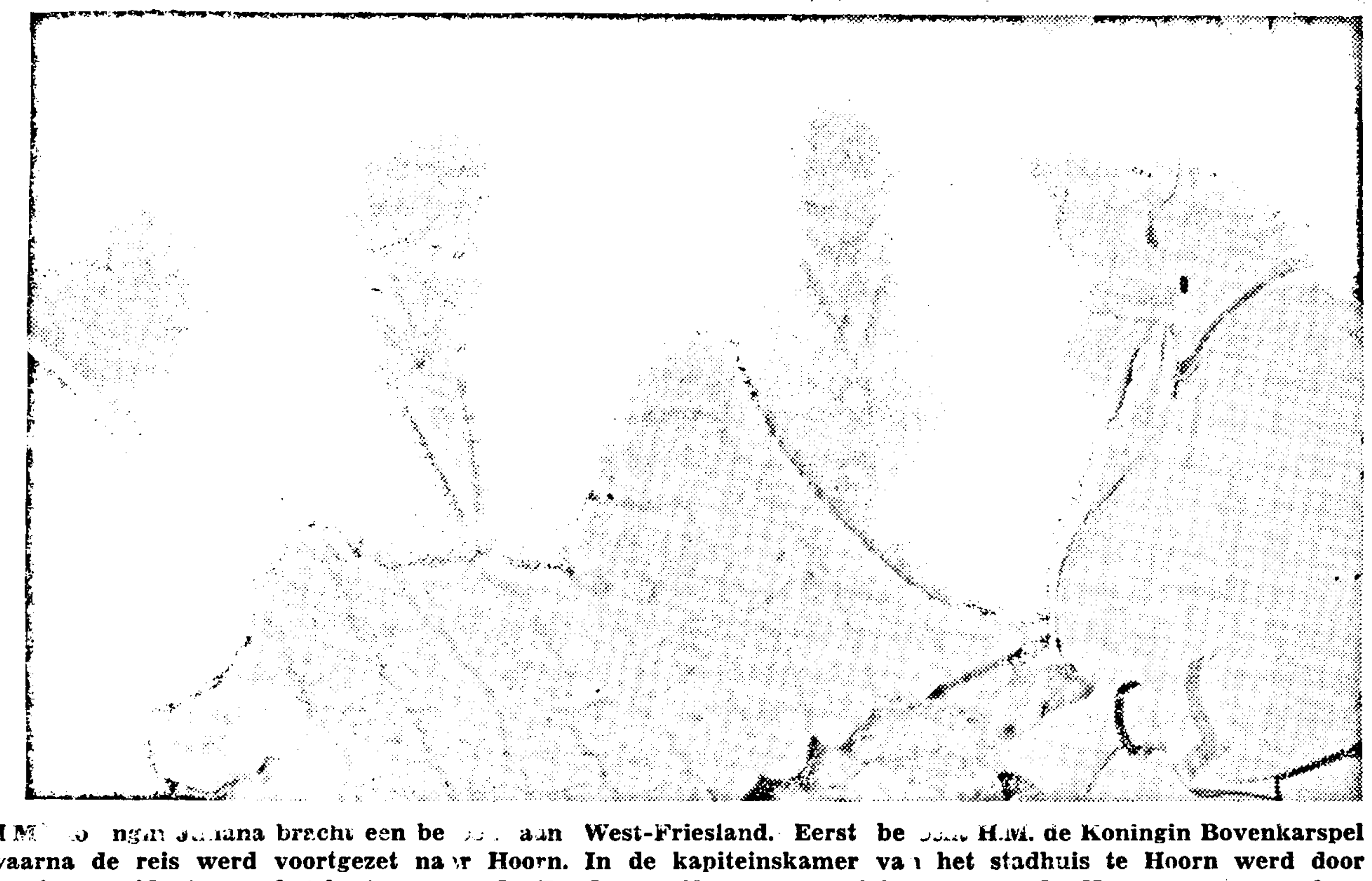
Nieuw soort plastic in Sovjet-Unie

Londen. — De Sowjet-Unie heeft een nieuw soort plastic materiaal ontwikkeld, dat even sterk is als staal, maar dat een gewicht heeft van minder dan een vijfde van dit metaal.

Het Russische persbureau Tass, dat dit bekend maakte, zei in een uitzending, dat er plannen bestaan om een gebouw van drie verdiepingen te bouwen van dit plastic-materiaal. Het gebouw zou slechts 48 ton wegen.

De nieuwe kunststof kan ook gebruikt worden voor kleine boten, autocarosserieën, pijpleidingen en meubels, aldus Tass.

Génève. — Volgens een bericht van de wereldgezondheidsorganisatie is het vijfjarenplan tot uitroeiing van de malaria thans in volle uitvoering. In 9 landen met een gezamenlijke bevolking van 231 miljoen is de malaria thans vrijwel geheel verdwenen. In 7 andere landen met een bevolking van in totaal 43 miljoen zijn met de uitroeiing van de malaria reeds grote vorderingen gemaakt.

H.M. Koningin Juliana bracht een bezoek aan West-Friesland. Eerst bezocht H.M. de Koningin Bovenkarspel waarna de reis werd voortgezet naar Hoorn. In de kapiteinskamer van het stadhuis te Hoorn werd door de vice-presidente van het bestuur van de Raad van Vrouwenverenigingen van de Hoornse gemeenschap, mevr. M. L. Drijver—Dikstaal, een stola aan H.M. de Koningin aangeboden.

Franse regering durft geen speciale Lourdes-zegel aan

Parijs. — Schriftelijk erover geïnterpelleerd waarom de Franse Posterijen geen speciaal herdenkingszegel van het Lourdense eeuwfeest in omloop brengen, heeft de staatssecretaris van de Franse P.T.T., de socialist Eugène Thomas, schriftelijk geantwoord als volgt:

„De Vierde Republick, door de grondwet als een lekenstaat gewild, dat wil zeggen neutraal, mag door een postzegel niet een officieel karakter geven aan een feest dat in wezen van godsdienstige aard is. Het gerucht als zou een postzegel voor het eeuwfeest worden uitgegeven, heeft bij het bestuur van de P.T.T. een stroom van protesten doen binnenkomen, afkomstig van particulieren, van vrijdenkersverenigingen, van organisaties voor de verdediging der laïciteit, en van bonden van ouders van leerlingen".

„De staatssecretaris van de Posterijen, Telefoon en Telegrafie is er dan ook van overtuigd", aldus gaat het land een polemische campagne gifte van de gevraagde postzegel in het alnd een polemische campagne zou uitlokken, die ernstig de eenheid van de natie zou benadelen, zulks in uren, waarin deze toch reeds grote moeilijkheden doormaakt". Niet minder!

De minister herinnert er vervolgens aan dat zijn departement de met het eeuwfeest gemoeide toeristische belangen desalniettemin geenszins uit het oog heeft verloren. Hij verwijst naar de bouw van het nieuwe Lourdense postkantoor, waar de pelgrims „de best mogelijke ontvangst ten deel zal vallen". Hij deelde tenslotte mede dat „teneinde in het buitenland de schoonheid van de ligging van Lourdes bekend te maken" een in 1954 uitgegeven postzegel „Lourdes" uit een toeristische serie opnieuw in omloop zal worden gebracht. Het was een zeer geslaagd exemplaar, zegt de minister prijzend en de uitgifte zal bovendien geschieden in een nieuwe kleur, blauw — zoals bekend de Mariale kleur, de P.T.T. heeft dit dan toch blijkbaar aangedurfd — en met een frankeerwaarde van twintig francs, de port voor brieven binnenland en kaarten buitenland.

Desondanks is woensdag jl. op het bureau van de Kamer door een aantal afgevaardigden van diverse fracties een ontwerp-resolutie gedeponeerd, waarin zijn om de uitgifte vragen van een nieuwe speciale zegel „ter herdenking van het eeuwfeest der verschijningen". Wie weet schuilt er een bedreiging in voor het voortbestaan van het kabinet Gaillard.

Russen dragen vliegveld aan O.-Duitsland over

Berlijn. — Het even buiten Oost-Berlijn gelegen vliegveld Schoenefeld is door de Sowjet-Unie aan Oost-Duitsland overgedragen, zo meldt het Oostduitse persbureau A.D.N.

Het vliegveld, dat het enige grote in Oost-Duitsland is, zal ook voortaan door „Russische troepen, die tijdelijk in Oost-Duitsland zijn gelegerd", worden gebruikt.

Amerikaanse expeditie op onderzoek sneeuwman-mysterie

Katmandoe. — Een Amerikaanse expeditie die het mysterie van de „verschrikkelijke sneeuwman" hoopt te ontsluieren, trekt thans het Nepalese Himalayagebied in, aldus is in Katmandoe vernomen.

De expeditie is georganiseerd door de Amerikaanse miljonair Tom Slick en maakt gebruik van speurhonden.

Heer Bommel en de Achtgever

3100. Heer Bommel staarde ontredderd naar de wild bewegende groep politiebeambten, die met hun vangnetten zwaaiden en spontaan met traangasbommen begonnen te gooien.

„G-geef acht......" stamelde hij nog. Maar het was reeds te laat. De werptuigen ploften om hem heen op de grond waar ze een verstikkende rook begonnen te verspreiden.

Dit was te veel voor de uitgeputte opperschatbewaarder. Voordat hij een order had kunnen uitspreken raakte hij geheel bedwelmd door de dampen, zodat hij tranend op het mos gleed en het bewustzijn verloor.

Nu naderde commissaris Bulle Bas omzichtig het terrein van de slag. Hij had een gasmaskertje opgezet, zodat hij geen last van de kwalijke nevels — maar het was een hele schrik voor hem toen hij merkte, dat I Oen ook zonder zo'n masker rustig bleef staan. Weliswaar rolden dikke tranen langs het gelaat van de wakkere achtgever, maar last had hij daar niet zo zeer van. Dat kwam omdat hij geruime tijd zonder adem te halen kon blijven leven; een kunstje dat hij geleerd had van de wachtmeester der huzaren die hem had opgevoed

„Drommels", prevelde de commissaris verblekend. „Stel, dat Bommel wèl een order gegeven had! Dan zou hier nu een veldslag hebben gewoed! Wat nu te doen?"

Hij knielde neer bij de bewusteloze heer Ollie en nam het sleutel in de hand. Doch afpakken durfde hij het niet.

„Dat zou de rechter niet goedkeuren", hernam hij peinzend. „Wat een toestand! Als ik deze sleutel in beslag neem krijg ik een drukker en als ik het niet doe, sta ik hier voor aap wanneer Bommel direct bijkomt......"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

33

De pijn had hem er niet volkomen van bevrijd en enige minuten lang had hij weer een maalstroom van gesticulerende lichamen en groene gezichten met uitpuilende ogen en vertrokken monden voor ogen gehad en suisden zijn oren van afschuwelijke kreten. Toen, nadat hij de bittere smaak van het water had geproefd en zijn lichaam de koude van de hem omringende oceaan had gevoeld, bevond hij zich onder aan de romp van de Virginia als aan de voet van een hoge, zwarte klip. Eindelijk werd hij bevrijd.

Hij durfde zich niet meer bewegen, zo hevig en doordringend was de pijn. Voorzichtig voelde hij met de linkerhand aan zijn schouder en de ontdekking onder de pyjama, waarin men hem gestoken had, van het verband dat het gewricht zo onbeweeglijk mogelijk hield, doorleefde hij weer het moment toen hij ondersteund werd door Saladini en een matroos („Ik geloof zeker, dat het Ganteaume was," mompelde hij) nadat hij aan die rechterarm uit het water op het achterschip van de Virginia gehesen was. Hij zou met een enkel woord de beide mannen, die hem overeind hielden, bedankt hebben als hij niet op dat ogenblik, doordat het schip over bakboord overhelde, heel dichtbij — men zou gedacht hebben, binnen zijn bereik — in het laatste daglicht de Canopus had zien zinken.

[illegible] de wrakstukken, verlaten vlotten, donkere voorwerpen, die wel op hun buik drijvende lichamen konden zijn, was het passagiersschip, sedert de ochtend een soort krachteloos kadaver, schijnbaar opgeleefd. Het had zich opgericht met een ivoorkleurige draaikolk onder het achterschip.

Uitgeput, ontmoedigd, half verdronken, had Godde het vreemde denkbeeld gehad dat dit verlaten schip opeens op de wind komen en zich verwijderen zou. De slagzij was verergerd en binnen twee minuten hadden de golven de top bereikt van alles wat nog weerstand had geboden. Een ogenblik had de Canopus, met het voorschip boven water de stand en de vorm aangenomen van het Kruis over de schouder van Jesus, die naar de strafplaats werd gevoerd. Toen had de oceaan het schip verzwolgen.

Nadat hij naar het hospitaal gebracht, ontkleed, gemasseerd en verbonden was, een versterking en een injectie had gekregen, had Godde tegen de achtergrond van witte wanden en donkere gangen niets anders voor ogen gehad dan opgeblazen en vertrokken gezichten. Te bed gebracht en aan zichzelf overgelaten, was hij verzonken in een soort helse wereld waaraan de levende aanwezigheid van Vox, zo levend dat hij de ogen geopend had, hem had onttrokken.

Deze teruggekeerde herinnering aan Vox, die zich over hem heen boog en zekere woorden had gesproken, bezorgde hem een heel bijzondere angst. De woorden, die nacht door de gezagvoerder van de Virginia gesproken, schenen hem toe geladen te zijn met een jammer, groter nog dan die, welke hem benauwde. Hij had ze gehoord, zonder er door getroffen te zijn, maar langzamerhand hadden ze, als een vergif dat niet dadelijk werkt, zonder dat hij zich de zin ervan kon herinneren, zulk een betekenis gekregen, dat hij er onbewust onder geleden had.

Het was dit lijden, meer dan de physieke pijn dat hem uit de verdoving had verlost.

„Maar wat heeft hij dan toch gezegd?"

Omgeven door de vertrouwde trillingen van het schip keek Godde om zich heen. In welke hut van de Virginia had men hem gebracht? Hij herkende deze monnikencel niet, met de wanden van blanke, geklonken platen, zonder patrijspoort, zonder zichtbare deur, zonder een plank met boeken, voorzien van een ijzeren wastafel, een smalle kast en twee stoelen, de een met op een hoop geworpen kleren, de andere met zijn pet, waarin hij enige papieren zag liggen.

God wist echter dat hij aan boord van deze Virginia had rondgedwaald toen hij achtentwintig jaar geleden (hij was toen zeventien jaar) als stuurmansleerling zonder veel ambitie voor de zee, aan boord was gekomen. „Laat hem maar met rust," had kapitein Galetti, die met één oogopslag zijn onbeholpenheid en zijn verwarring had opgemerkt, gezegd. „We zullen ons later wel met hem bemoeien."

Joseph Godde had toen een vreselijke angst voor mannen, die hij tot dan toe ontlopen had, maar toen de officieren hadden vernomen dat deze stuurmansleerling de enige zoon was van de kapitein van een vrachtboot die met man en muis was vergaan, hadden ze hem meer aandacht geschonken. Op een ochtend had de eerste officier hem een vraag gesteld. (Om hem bij slecht weer niet enige uren in het buiswater te laten staan, had hij de jonge Godde in de kaartenkamer aantekeningen over het onderhoud van schepen (voorzover Godde zich herinnerde) in het net laten schrijven). „Waarom heb je, nu je vader op zee gebleven is, juist het vak van zeeman gekozen?"

„Mijn moeder was er tegen," had de stuurmansleerling geantwoord, „maar ik wilde het."

Dat „ik wilde" was tekenend. De wil tekende Godde sterk; men vermoedde het evenwel niet. Vox had het ook niet vermoed (maar gaf hij zelf niet toe, dat hij geen intuïtie had?) Godde wendde die wil vooral tegen zichzelf aan, tegen zijn ontoereikendheid en tekortkomingen. Tot aan een zeker tijdperk had hij een werkelijke morele nood te overwinnen gehad telkens als hij zich had aan te sluiten bij een andere groep, maar hij had het niet opgegeven.

Hij herinnerde zich de slapeloze nachten, toen hij als leerling op de zeevaartschool van Sète voor zijn examen voor stuurmansleerling zat, hij die zo weinig aanleg had voor wiskunde. En hij zag zichzelf weer, druipnat, rillend, de mensen vervloekend op de boeg van de zeesleepboot, aan boord waarvan hij het grootste gedeelte van zijn militaire dienst had gevaren.

(Wordt vervolgd)

LAGO verovert eerste plaats in veiligheidswedstrijd

San Nicolas. — Voor de tweede maal in vier jaren tijds bevindt Lago Oil & Transport Co., Ltd., zich aan de spits van raffinaderijen van haar grootte. De Lago won namelijk de veiligheidswedstrijd van de National Safety Council voor het jaar 1957. Een telegram van de Nationale Veiligheidsraad maakte deze winst bekend.

Na Lago's ongevallenratio van 0.61 — de beste in de geschiedenis van de Maatschappij — kwam als tweede Standard Oil Company of Ohio, en als derde General Petroleum Corporation. Volledige bijzonderheden omtrent de prestaties van deze beide maatschappijen zijn op dit ogenblik niet beschikbaar.

In 1956 was Lago nummer twee in de wedstrijd met een ongevallenratio van 1.01 verwondingen per miljoen manuren. In dat jaar won de Lion Oil Company, El Dorado, Arkansas, met een ratio van 0.65.

Het winnen van de wedstrijd voor 1957 was de derde gedenkwaardige veiligheidsmijlpaal voor Lago in dat jaar. In dat jaar immers behaalden de werknemers de laagste ongevallenratio ooit hier bereikt, waarbij het voorgaande beste cijfer van 0.68 voor 1954 werd verbeterd. Het was ook in dat jaar, dat de werknemers 6.520.829 manuren achtereen werkten zonder één enkel ongeval, ook dat was een rekord. De periode, waarover dit geschiedde, was van 8 december 1956 tot 5 juni 1957, volle 180 dagen. De beste voorgaande periode betrof 4.708.531 manuren.

Het was de tweede maal sedert Lago aan de veiligheidswedstrijd meedoet, als een eenheid, dat de werknemers de topplaats wisten te bereiken met hun inspanning. Het jaar daarvoor was 1954, toen de ratio 0.68 was. Het laagste rangcijfer in het nabije verleden was de derde plaats, in 1951. In dat jaar hadden we een ratio van 1.45.

In 1952 won de ongevallenratio van 1.20 ons de tweede plaats; in 1953 bezorgde het cijfer 1.01 ons ook de tweede plaats. Het jaar daarop was Lago nummer één, terwijl die in 1955 en 1956 nummer twee was met ongevallen-ratios van respectievelijk 0.96 en 1.01.

Voor de lange ongevallen-vrije-periode in het afgelopen jaar werd de Maatschappij beloond met een eervolle vermelding; een beloning die de Maatschappij voor de achtste maal te beurt valt.

Uit politierapporten

Oranjestad. — De politie moest er aan te pas komen, toen een dame op Dakota haar man, terwijl deze nog lag te slapen en toen tenminste van de prinses nog geen kwaad wist, met kokende olie overgoot. Dit gruwelijk gebeuren vond plaats op Dakota. De man moest met spoed naar het Lago-hospitaal worden gebracht. Hij was overdekt met brandwonden aan gezicht en bovenlichaam..

Een wielrijdende scholier was vermoedelijk onvoorzichtig en kwam daardoor ter hoogte van de Havenstraat in botsing met een auto. De jongen kwam zo ongelukkig terecht dat hij een arm brak. Dr Hazenberg verleende eerste hulp.

Nieuw bestuur Paardensportvereniging

Oranjestad. — Het bestuur voor het nieuwe verenigingsjaar van de Arubaanse Paardensportvereniging werd als volgt samengesteld: voorzitter Fichi Arends vice voorzitter Carl Larmonie, Secretaresse Milda Odor, tweede secret. Wang Arends, Penningmeesteresse Ivy Cardoze, commissarissen, Corrie Hart, Ambroso Johnson, John Smit, Esmero Capriles. In de kascommissie werden benoemd Toon Morales, Hendrik Ponson, Fernando Orman, Tutchi Lejuez. De Koningin van de paardensportvereniging is Theresita Coronel.

Morgen voetbalwedstrijd Politie—P. & C.

Oranjestad. — Morgen, zaterdagmiddag speelt het team van Pova een voetbalwedstrijd op het terrein van Aruba Juniors tegen Petrona & Croes. Het Pova team is als volgt opgesteld:

doel Goede, achter Tuin en Schouten, Midden Rach, Hessels en Gabriela, voor R. Richardson, Marchena, van der Mast, Catalina en de Wit.

De Keizer herkozen als Pova-bestuurslid

Oranjestad. — Tijdens de in de brandweergarage van Sint Nicolaas gehouden algemene jaarvergadering van de Pova werd de heer R. de Keyzer met grote meerderheid van stemmen herkozen als voorzitter. Verder vierden het bestuur en Verder werden in het bestuur ge- en herkozen mr J. J. M. Willemsen, N. A. G. Vermeer, H. J. Oudenaller, J. Ooms, P. Tuinenberg, G. van der Wal, A. Nagtegaal, J. Molenbrugge, W. Heskes en C. Hessels.

De vergadering keurde de jaarverslagen goed en ging uitvoerig in op de plannen in verband met het ontspanningsoord aan het strand en de sportbeoefening, welke dit jaar verder zal worden uitgebreid.

OSCAR MARUGG voorzitter R.C.A.

Oranjestad. — Tijdens de laatstgehouden jaarvergadering van de sportvereniging RCA werd het bestuur als volgt samengesteld: Voorzitter Oscar Marugg, leden: Daniel Kelly, Jacobo Croes, J. M. Lacle, dr. W. H. de la Fuente, K. A. Dirksz, N. E. Henriquez, Leo Kuiperi en E. de Kort.

De bestuursfuncties worden onderling verdeeld.

Waar komt de Amstelbrouwerij?

Oranjestad. — Gisteren vertoefde op Aruba een vertegenwoordiger van de Nederlandse Amstelbrouwerij, de heer Kooi. Dit bezoek hield verband met de plannen van de onderneming om op de Antillen een brouwerij te zetten.

De heer Kooi voerde besprekingen met de Amstel agente op Aruba, de firma Baardse Trading en met enige autoriteiten, onder wie mr. Tuin, hoofd van het welvaartsbureau. De plannen van de Amstel brouwerij verkeren nog in een stadium van voorbereiding.

Oranjevereniging heeft nieuw bestuur

Oranjestad. — Het bestuur van de Arubaanse Oranjevereniging is voor het komend verenigingsjaar als volgt samengesteld: Voorzitter dr. J. R. Arends, vice voorzitter de heer Bonny Croes, secretaris de heer J. van der Schoot, penningmeester de heer Robert Henriquez, Commissarissen frère Pedro, en de heren H. A. Kemmink en Rosimbel Tromp.

De begroting voor de komende feestelijkheden werd vandaag bij het Bestuurscollege ingediend.

CURACAO

Aktie Jeugdzorg ingezet

Willemstad. — Het begin is er! Vandaag zijn de bussen rond gegaan op de kantoren van de C.P.I.M. ten bate van de Jeugdzorg. Talloze helpende handen zijn bereid geweest het werk in al zijn details te steunen en het vrolijk gerinkel der bussen voor dit goede doel zal vandaag in alle hoeken der gebouwen van onze oliestad weerklinken. Vanaf morgen zal overal in Willemstad de collecte worden uitgevoerd.

Wanneer wij samen bouwen komen helpster in de straten ontmoet, geef dan spontaan Uw bijdrage, hetzij klein of groot, alles is even welkom! Wanneer wij sam enbouwen komen wij tot een goed resultaat. En er zijn heel veel steentjes nodig voor ons nieuwe tehuis.

U ziet overal om U heen dezer dagen het symbolische beeld van de beschermende handen om het kind.

Geeft veelvuldig in het besef mee te werken aan de daadwerkelijke bescherming van onze jeugd.

Uitslagen canasta drive De West

Willemstad. — Uitslagen van de Canasta-drive, die gisteravond in club de West gehouden werd: 1e prijs: de dames de Man — van der Loos: 9.710 pt.; 2e prijs: echtpaar de Vries: 6615 pt.; 3e prijs: dames Berkenveld — Zandwijken: 5.530 pt.; 4e prijs: heren de Man — Henriquez 3.330 pt.; 5e prijs: heren van der Loos — Wagner: 2.810 pt. De eerstvolgende canasta-drive is bepaald op donderdag 13 maart a.s.

Geslaagden E.H.B.O.-diploma

Willemstad. — Op 19 febr. 1958 slaagden voor het E.H.B.O.-Diploma van de afdeling Curacao het Ned. Roode Kruis:

G.W.F. Kreffer; A. Leeuwenburgh; L. de Man; A.C. Snijders; G. Kooren; G. Koopmans; F.J.C. Lei; R.C. Breinburg; F.A. Domenie; H.C. Engelsman; C.J. Eijkenbroek; J. van de Gaag; J.A. Heyting; H.A.W. Masselink; H. van Oosterhout.

De Examen Commissie bestond uit: Dr. H.G.S. van Raalte; Dr. W. de Loos; Dr. J. Kruyswijk en Dr. P. J. Allaart als gedelegeerde van het Roode Kruis.

De opleiding geschiedde door Doktoren en Instructeurs van de Geneeskundige Dienst C.P.I.M.

JONG HOLLAND won van JONG COLOMBIA

Willemstad. — De wedstrijd Jong-Holland — Jong Colombia van woensdagavond om de Curacao wisseltrofee werd een zuivere Jong-Holland aangelegenheid toen de rood-wit-blauwen na een puntenrijke wedstrijd het veld verlieten. De club van Boca speelde een slechte wedstrijd en reeds voor de rust hadden de mannen van Rood-Wit-blauw een 3—0 voorsprong door een hattrick van Carlos Blume. Na de pauze maakte Ibi Schoop er 5—0 van en Martel had niet genoeg en veranderde de stand met een keihard schot in 6—0. Uit de score van de wedstrijd te zien beschikken de Rood-wit-blauwen momenteel wel over een schotvaardige voorhoede en als wij even een kijkje nemen naar achter, waar nog altijd Matrona en Fefe staan opgesteld met Polinet als doelman, dan mogen wij wel aannemen, dat de Driekleurigen met grote plannen rondlopen.

Vanavond zal de wedstrijd Subt—Vesta plaatsvinden en ook deze wedstrijd kan voor een verrassing zorgen.

Naar wij vernemen had niemand de score van de wedstrijd Jong-Holland—Jong Colombia goed geraden. Zelfs de vurigste aanhanger van Jong Holland kon slechts komen tot de optimistische voorspelling van een 5—0 score, doch op een half dozijn doelpunten hadden geen der 192 meespelende gerekend. De opbrengst van de pool zal dus bewaard worden in de pot voor een volgende gelegenheid. Bij de pool van gisteren moest men twee uitslagen raden en wel die van woensdag (Jong-Holland — Jong-Colombia) en die van vanavond tussen Subt en Vesta. Aangezien echter niemand de eerste wedstrijd goed heeft geraden, wordt de opbrengst echter reeds nu verdeeld en zal 55% toekomende aan de winnaar(s) worden gestort in de pot van de volgende pool.

Toneel- en dansavond in marinierskazerne

Willemstad. — Op zaterdag 1 maart 1958 as. zal, ten bate van de stichting „Jeugdzorg", een toneel- en dansavond worden georganiseerd in de cantine van de marinierskazerne „Suffisant".

Opgevoerd wordt het toneelspel „De Spaanse Vlieg" door de sport- en ontspanningsvereniging C.P.N. De dansmuziek zal worden verzorgd door de marineband en de „Hell's Gate Heroes" steelband. Toegangskaarten à f 1,—, geheel ten bate van de stichting „Jeugdzorg", zijn te verkrijgen bij de Boekhandel Salas. Aanvang precies 20.00 uur.

VAN HET FILMDOEK

„FLIGHT TO HONG KONG"

Theater West End vertoont dit weekend de film Flight to Hong Kong met in de hoofdrollen Rorij Calhoun, Barbara Rush, Dolores Donlon, en Soo Yoo. De film handelt over diamanten smokkelaars, die in grote steden over de hele wereld opereren. Hierdoor wordt de toeschouwer gebracht naar Parijs, Tanger, Honolulu, Singapore enz.

De film begint met een overval in een vliegtuig, en eindigt met een stelletje diamantensmokkelaars, die in de gevangenis terecht komen.

„THE HELEN MORGAN STORY"

Di weekend draait er in theater Roxy d efilm „The Helen Morgan Story", me in de hoofdrollen Ann Blyth, Paul Newman en Richard Carlson.

Het verhaal van een vrouw die „De godin van de Jazz-eeuw" werd genoemd, een vrouw, die met haar zang van de onderste regionen tot aan de bovenste sport opklom.

In deze film treedt op de zanger Rudy Vallee.

De rol van Helen Morgan wordt vertolkt door Ann Blyth, en enkel dit waarborgt al een film, die het aankijken waard is.

„AWAY ALL BOATS"

Theater Cinelandia vertoont dit weekend de film „Away all Boats", met in de hoofdrollen Jeff Chandler, George Nader, Jullie Adams, en Lex Barker. De film handelt over de oorlog tegen Japan in de jaren '44 en '45. Zij is geladen met actie en spanning, en op de derde plaats komt de liefde om het hoekje kijken.

In elk geval de moeite waard om dit weekend naar het Cinelandia theater te gaan.

Vierde cursus verkoopkunde door handelsinstituut St. Antonius

Willemstad. — Door het GROTE SUCCES van de drie vorige cursussen in de verkoopkunde (salesmanship) begint in maart a.s. de vierde cursus.

De grote animo van de leerlingen, voor deze cursussen is te danken aan het systeem van de Amerikaanse methode, die ook in Europa werd overgenomen en bestempeld als veel doeltreffender dan de vroegere methoden.

Deze Amerikaanse methode legt de **grote nadruk** op de praktijk; de **theorie** omvat slechts een klein gedeelte van de cursus. Het grootste deel van de tijd, moeten de leerlingen door middel van allerlei artikelen (jurken, broeken, zakdoeken enz) om de beurt als klant en verkoper (verkoopster) fungeren. Zodoende wordt de winkel geheel nagebootst, met het voordeel dat vooral **beginnelingen** met de sfeer van de winkel vertrouwd raken, en zodoende minder moeite hebben zich aan te passen in toekomstige werkkring.

Leerlingen, die reeds als verkopend personeel werkzaam zijn kunnen door deze leerwijze hun eventuele fouten verbeteren, en de routine die bij bezitten, perfectioneren.

De theorie (die zoals reeds gezegd) slechts een klein gedeelte van de cursus omvat, is geschreven in eenvoudige taal, en wordt evenals de praktijklessen in het Nederlands en het papiaments gegeven.

De cursus staat onder leiding van twee leraren, die met het winkelbedrijf vertrouwd zijn.

Een van de leraren, heeft in vier grote departement-stores in Canada gewerkt.

De praktijk-leraar werkt reeds vele jaren als verkoper in één van Willemstads zaken.

Verkoopkunde is een vak van de praktijk en dient als zodanig te worden onderwezen.

Hond doodgeslagen

Willemstad. — Op de van Engelenweg bleek dat een pipefitter met een stuk pijp een hem toebehorende hond had doodgeslagen.

De man had toen de patrouille verscheen, de hond reeds in zijn tuin begraven. Er werd proces verbaal opgemaakt wegens dierenmishandeling.

Jaaroverzicht scheepvaartafdeling C.H.M.

Willemstad. — Het totaal aantal behandelde schepen in 1957 vertoonde wederom een stijging — aldus lezen wij in het jaarverslag van de Kamer van Koophandel — ditmaal van circa 20% over het onmiddellijk voorafgaande jaar. Wat betreft de stukgoed aanbrengende schepen kan medegedeeld worden, dat de zg. stadslading met ongeveer dezelfde hoeveelheid toenam als waarmede de zg. industriële lading afnam. Het totaal beeld bleef ongeveer gelijk aan dat van het onmiddellijk voorafgaande jaar.

De hoeveelheid aangevoerde lading voor overscheep bleef gelijk aan 1956.

De werkzaamheden van het reisbureau bleven zich naar tevredenheid ontwikkelen.

Het aantal bunkerende schepen werd in de eerste maanden van het afgelopen jaar enigszins in gunstige zin beinvloed door de toestand van het Suezkanaal.

Verschillende cruiseschepen, waarvan de Curaçaose Handel Maatschappij agente is deden 1957 ons eiland wederom aan. Het aantal met deze schepen reizende toeristen was bevredigend.

Werkzaamheden aan Willemstad's haven gedurende 1957

Willemstad. — De werkzaamheden in en aan de haven van Willemstad in het afgelopen jaar betroffen hoofdzakelijk gewone onderhoudswerken.

In de maand juli werd begonnen met de bouw van een damwand in de ingang van de St Annabaai nabij het Waterfort, welke bouw kortgeleden gereed kwam. Dit werk is de eerste genomen stap om onze haveningang wijder en dieper te maken, wat noodzakelijk is gezien de toeneming in grootte van zeeschepen in het algemeen.

Het is te hopen, dat binnen afzienbare tijd de rommelige waterkant van het Brionplein en de toegang tot de Koningin Emmabrug spoedig opgeruimd en opgeknapt zullen worden. Het is te betreuren, dat de „voordeur" van ons eiland nog steeds in een onooglijke toestand verkeert.

Regering beantwoordt vragen over tijdelijk Gezaghebber

Willemstad. — Het statenlid, de heer A. Werleman, heeft zich op 23 januari jl. met de volgende vragen tot de minister-president gewend:

1. Kan de minister-president mededelen of drs K. H. de Boer. die door de Landsregering als tijdelijk gezaghebber van het Eilandgebied Aruba is aangewezen, reeds de eed, bedoeld in artikel 65 van de Eilandenregeling van de Nederlandse Antillen, heeft afgelegd?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kan de minister-president mededelen waar in onze geldende constitutionele regelingen de figuur van tijdelijk gezaghebber wordt vermeld, alsmede waar zijn bevoegdheden geregeld zijn?

De wnd-minister-president S. v.d. Meer heeft hierop het volgende geantwoord:

Ad vraag 1: Deze vraag kan bevestigend worden beantwoorden.

Ad vraag 2: Volgens artikel 91 van de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen en artikel 63 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen wordt de gezaghebber door de Koning benoemd voor de tijd van zes jaren.

Per 30 november 1957 was de ambtsperiode van de heer mr L. C. Kwartsz als gezaghebber afgesloten, zonder dat een herbenoeming of een nieuwe benoeming door de Kroon was geschied. Op 1 december 1957 had het eilandgebied Aruba dan ook geen gezaghebber.

De waarnemend gezaghebber neemt de functie van gezaghebber waar. Er zijn twee mogelijkheden. Of wel de waarneming geschiedt op de voet van artikel 66 der Eilandenregeling d.i. derhalve een optreden van de waarnemend gezaghebber als gezaghebber bij afwezigheid, belet of ontstentenis van de door de Koning benoemde gezaghebber ofwel er is geen door de Koning benoemde gezaghebber, doordat zijn ambtstermijn is geëxpireerd of anderszins, in welk geval op grond van artikel 13 der Staatsregeling de mogelijkheid open staat tijdelijk in de waarneming der betrekking van de gezaghebber te voorzien, totdat in de vervulling der vakature door de Koning voor zes jaar is voorzien. In dit geval is de betrokken benoemde persoon tijdelijk gezaghebber d.w.z. tijdelijk benoemd om de functie van gezaghebber te vervullen totdat in de vervulling daarvan door de Koning is voorzien.

In het geval, dat zich heeft voorgedaan was er een waarnemend gezaghebber aangewezen op de voet van het bepaalde in artikel 66 der Eilandenregeling. Deze heeft echter laten weten niet voornemens te zijn de functie van gezaghebber voor langere tijd waar te nemen, waarbij echter de bereidheid tot uitdrukking werd gebracht wel mede te kunnen werken aan een waarneming van de functie van gezaghebber als waarvoor in artikel 66 der Eilandenregeling uitdrukkelijk een voorziening is getroffen. Om die reden werd tot hantering van artikel 13 der Staatsregeling besloten, de benoeming van de reeds op de voet van artikel 66 der Eilandenregeling aangewezen waarnemend gezaghebber onverlet latend.

Er is betoogd, dat de gouverneur slechts van de hem bij artikel 13, tweede lid der Staatsregeling toegekende bevoegdheid gebruik zou mogen maken, wanneer de tijdelijke waarneming zou betreffen de post van een landsdienaar en dat de gezaghebber geen landsdienaar zou zijn. Deze opvatting is onjuist. De Staatsregeling vereist slechts, dat het een betrekking moet zijn, welke door de Koning wordt begeven. Bovendien heeft de voorzitter van de toenmalige regeringsraad, de heer mr dr M. F. da Costa Gomez, te kennen gegeven, dat de gezaghebbers wel degelijk als landsdienaren zijn te beschouwen blijkens zijn brieven aan de gezaghebbers van Aruba, de Bovenwindse eilanden en Curaçao dd. 9 oktober 1952, alle van de volgende inhoud:

„Hierbij heb ik de eer U mede te delen, dat de Regeringsraad met betrekking tot de positie van de landsdienaren en anderen, die door de Koning tot gezaghebber worden benoemd het standpunt inneemt, dat eerstgenoemden door de Koninklijke benoeming landsdienaren blijven uit hoofde van die Koninklijke benoeming en dat daardoor ontslagverlening uit 's-Landsdienst niet nodig is en dat anderen landsdienaar uit dien hoofde worden, terwijl een door de Koning aan een gezaghebber verleend ontslag inhoudt, dat de betreffende persoon ingaande de datum van het ontslag ophoudt landsdienaar te zijn."

In dit verband moge ik ook verwijzen naar de aanhef van artikel 1 van het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van 11 december 1951 (P.B. 1957, nr 174) tot vaststelling van de bezoldigingen van de gezaghebbers enz., luidende:

„De jaarlijkse bezoldigingen der hierna te noemen landsdienaren worden vastgesteld op:"

Dit landsbesluit werd medeondertekend door mr dr M. F. da Costa Gomez als lid van de Regeringsraad voor Algemene Zaken.

Het komt ondergetekende dan ook voor, dat er ten aanzien van geldigheid van de benoeming van drs K. H. de Boer tot „tijdelijke gezaghebber van het eilandgebied Aruba" redelijkerwijze geen twijfel kan bestaan.

De duizenden voetballiefhebbers te Rotterdam waren zondag jl. getuigen van een sneeuwmodderballet tijdens de enerverende ontmoeting Feijenoord — Sportclub Enschedé, die in een gelijk spel (1—1) eindigde. Op de foto ziet men links keeper Pelt, vervolgens: Enschedé's midvoor Seeman, en rechts: Bak van Feijenoord kennis maken met de natte sneeuwbrei.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Leidende ploegen gaan een belangrijk weekend tegemoet

Definitief is nu bekend gemaakt, dat op zondag 4 mei a.s. in het Olympisch Stadion te AMSTERDAM het Nederlands Elftal zal aantreden voor de wedstrijd tegen Turkije. Ook de returnwedstrijd is reeds vastgesteld en wel op 20 mei 1959 te Ankara. Zo zijn er weer interessante interlands op komst. De ontmoeting tussen de officiële landen-elftallen van NEDERLAND en CURACAO (Ned. Antillen) wordt 's-avonds bij kunstlicht gespeeld in het Feyenoord-Stadion en wel op 23 april a.s. Ook Nederland—Denemarken, 15 oktober, wordt bij kunstlicht gespeeld. De KNVB heeft deze wedstrijden in de avonduren vastgesteld om aan de wensen van de diverse werkgevers- en werknemersorganisatie's tegemoet te komen. Met op 2 november nog de wedstrijd tegen Zwitserland, heeft het Nederlandse Elftal dit jaar dus een druk en belangrijk programma af te werken.

Het weer was de afgelopen dagen wat men noemt winters. Felle sneeuwbuien, ijzige koude, flinke stormen, enfin, te veel om op te noemen. Dat er toch nog wedstrijden doorgang konden vinden, is nog werkelijk verwonderlijk. Maar dat nog een 54.000 toeschouwers in deze „ijzige" winter aanwezig waren in het Feyenoord-Stadion voor de topmatch Feyenoord — Sportclub, dat klinkt bijna als een sprookje. Er waren 61.000 toegangskaartjes verkocht, zodat een 7.000 tal bezoekers de warme kachel prefereerden boven het voetbalveld.

Nu, erg veel hebben zij niet gemist, want deze wedstrijd is een grote teleurstelling geworden. Abe Lentra deed weer mee en scoorde de gelijkmaker. Sportclub Enschede protesteerde echter na afloop van de wedstrijd tegen het doelpunt van de Rotterdammers. Zij zijn van mening. dat toen Meijers de voorzet gaf, waaruit Van der Gijp scoorde, hij buitenspel stond. Een der grensrechters vlagde ook voor buitenspel, maar scheidsrechter Florin liet doorspelen en keurde het doelpunt gedecideerd goed. De toestand van het terrein was zo slecht, dat van goed spel onmogelijk sprake kon zijn zodat reeds een kwartier voor het einde drommen toeschouwers het Stadion verlieten. Vanwege het zeer slechte terrein is de wedstrijd Feyenoord — Red Boys (Luxemburg) voor de VRIENDSCHAPSBEKER uitgesteld tot woensdag 12 maart.

Met opmerkelijk succes blijft Elinkwijk de laatste weken strijden tegen het grote noodlot van de degradatie. En al zijn zij bij lange na nog niet in veiligheid, toch hebben de Stichtenaren serieuze kans om de degradatie te ontlopen. Elinkwijk moest afgelopen zondag zonder hun doelman Kraak — ziek — in het veld tegen een der sterkste van de hoogste voetbal-afdeling van ons land: RAPID J.C. In de sneeuw en koude hebben de Surinaamse spelers Kruin en Mijnals een bijzonder goede wedstrijd gespeeld en het is werkelijk aan hun zeer goede spel te danken, dat Elinkwijk — zo spelend zeker geen candidaat voor de laatste plaats — een verdiende 2-1 zege wist te behalen. Neen, Elinkwijk doet het momenteel heel wat beter dan GVAV.

De Groningers speelden tegen DOS lang niet zo goed meer als men in het begin van deze competitie van hen gewend waren. De zekerheid is uit de ploeg en dat is werkelijk jammer, want DOS was heus niet onoverwinnelijk. Integendeel, de Kanaries mochten blij zijn niet het GVAV van enkele maanden terug tegenover zich in het veld te hebben. Nog is het gevaar te keren voor de Noordelijken, maar dan moeten er werkelijk weer overwinningen uit de bus gaan komen, want het verschil met de andere candidaten is heel klein geworden, variërend van twee tot drie winstpunten en wat is dat nu met nog een twaalftal wedstrijden voor de boeg???

Intussen is DOS het leidende Sportclub Enschede wel heel dicht benaderd en met de wedstrijden van a.s. zondag op het programma, zouden wij reeds zondag enkele verschuivingen in de kopgroep kunnen verwachten. Het is helemaal nog niet zo zeker, dat de leiders van het bezoekende Fortuna'54 zullen gaan winnen. Iedereen in Enschede is gebrand op het komende duel tussen Neerlands' stopper nummer één: Cor van der Hart met de succesvolle Enschede-aanvalsleider Seemann; of gaat Abe Lenstra weer eens voor de zoveelste maal match-winnaar worden? Rapid J.C. — DOS is een wedstrijd, waarin voor de Utrechters de grootste belangen dus op het spel staan. Dat DOS op eigen terrein met 3-2 won, dat behoeft heus geen maatstaf te betekenen, want Rapid J.C. heeft bijna driekwart van de thuiswedstrijden gewonnen. Hoewel DOS wel schotvaardiger is dan de thuisclub, geloven wij niet in een DOS-zege, eerder in een gelijkspel.

Benieuwd zijn wij of Elinkwijk tegen VVV'03 net zo'n gunstig en verrassend resultaat gaat behalen als afgelopen zondag tegen Rapid J.C., wij zouden bijna al durven gaan wedden op een gelijkspel. Ajax zal zeker door een zege — NOAD betekent zeker geen al te zware opgave — de aansluiting op het leidende groepje behouden.

Het programma voor zondag luidt: Rapid J.C. — DOS, Sparta — GVAV, Blauw Wit — NAC, ADO — BVV, MVV — Amsterdam, Sportclub Enschede — Fortuna '54, PSV — Feyenoord, Ajax — NOAD, Elinkwijk — VVV'03.

EERSTE DIVISIE A: Willem II — HVC, VSV — EDO, RBC — DWS, De Graafschap — Alkmaar, Volendam — Roda Sport, Excelsior — AGOVV, SVV — Vitesse, DFC — Helmond.

EERSTE DIVISIE B: Sittardia — Limburgia, Helmondia'55 — Hermes DVS, Wageningen — Volewijckers, Leeuwarden — Eindhoven, Haarlem — Rigtersbleek, Xerxes — SHS, Fortuna — RCH, KFC — Stormvogels.

DE WINTER IN EUROPA

MAAS en RIJN onrustbarend hoog gezwollen

Parijs. — Het weeroverzicht in Europa meldde gisteren overstromingen en de daaruit voortkomende ongemakken in het verkeer, als naweeën van het onzalige winterweer dat West-Europa in een ijzige greep gevangen hield.

Overstromingen kwamen voor in Frankrijk, West-Duitsland, België en Nederland. Frankrijk dat nog te lijden had van sneeuwstormen, telde elf doden uit deze stormen.

In het algemeen had het continent, en ook Engeland, minder te klagen, vanwege zeer gestegen temperaturen en mildere weersomstandigheden. De maatregelen die door de regeringen genomen moesten worden om een noodtoestand te voorkomen waren echter voorlopig nog van kracht. Het Westduitse parlement had gisteren alle recht om bezorgd te zijn door de toestand, toen het gevaar dreigde, dat het Bundeshaus (het parlementsgebouw) in Bonn onder water dreigde te raken door smeltende sneeuw.

Politie en brandweer hebben barricades van zandzakken langs de kaden van de rivier opgetrokken en pompen het overtollige water weg.

In Nederland heeft de regering gewaarschuwd voor gevaarlijke overstromingen. De Maas en de Rijn zijn onrustwekkend hoog gezwollen. Reeds is het Maasdorpje Itteren ondergelopen.

Volgens bericht uit Parijs is de Seine boven het „gevaar"-sein gestegen. Ten Oosten van de stad in Ville Grand Morin zijn 7000 mensen afgesneden van de buitenwereld. Ook in Coulommiers wat dit het geval. De mensen hier worden door brandweerlieden gefourneerd.

Onder de rivieren, die buiten hun oevers zijn getreden zijn ook de Marne en de Yonne. Ten Zuiden van Fontainebleau zijn door het wassen van de Loire, die nu reeds buiten de oeverbanken is, talrijke gemeenschappen eveneens niet, of moeilijk bereikbaar.

Ondanks de mildere temperaturen, heeft Oslo, de Noorse hoofdstad, vannacht de grootste koude sedert zestien jaar gehad.

Ook in Kopenhagen ontstonden voor het jaargetijde abnormale temperaturen.

JEUGD - GONGRES...

(Vervolg van pag. 1)

het optreden van het meisjeskoor onder leiding van Zuster Theresine, welk koor het lied: „God groet u, zuivere bloeme" ten gehore bracht.

Otrabanda

In de patio van het Martinus-college in Otrabanda was de opkomst eveneens groot. Vooral van de kant van de meisjes was de deelname geweldig.

Hier werd de bijeenkomst ingeleid door Yubi Hart, student van het Radulphus-college. Alle aanwezigen zongen onder leiding van de heer van Vliet een lid van O.L. Vrouw van Lourdes.

Hierna sprak mejuffrouw Mila Palm op zeer boeiende wijze over: Maria als mijn moeder, Maria als mijn vriendin en Maria als mijn ideaal. Met vele praktische voorbeelden toonde spreekster aan welke grote plaats Moeder Maria in ons leven inneemt.

Pablo Walter, student aan het Radulphus-college gaf toen een voordracht, door hem zelf samengesteld.

De tweede spreker van de avond was pater Fick, die de betekenis van de verschijning te Lourdes voor de rijpere jeugd belichtte. Eerst besprak pater Fick de moeilijkheden, waarmee de rijpere jeugd van tegenwoordig te kampen heeft, waarna hij de bedoeling, die God met de verschijning van Lourdes had, uiteenzette.

De avond werd gesloten met een gezamenlijk lied.

Frater Fidelius bracht hierna namens het comité dank uit aan allen, die aan de avond meegewerkt hadden.

PRINSES beëindigt tochten door Surinaamse binnenland

Hedenmorgen bezoek aan Paramaribo en omstreken

Paramaribo. — Nabij Coppenamepunt brachten de vissers en de andere bevolkingsgroepen de prinses gisteren een ovatie en boven fraaie bloemen aan. Saramacca is een typisch Hindostaans distrikt, vandaar ook dat het bezoek aan dit distrikt een Hindostaans tintje kreeg. Bij Calcutta stond de bevolking opgesteld en bood de prinses op Hindostaanse wijze mooie geschenken aan. Ook de erepoort was duidelijk anders van stijl dan de vorige die de prinses had gezien.

Bij Sidoredjo, een Javaanse nederzetting, werd weer even gestopt opdat het dorpshoofd volgens de Javaanse Adat zijn opwachting kon komen maken. Bij de grondjes waar afstammelingen van Nederlandse kolonisten woonden, stonden de gezinnen getooid met oranje de prinses hartelijk toe te wuiven. In verband met de tijd kon tot haar spijt niet bij ieder boerenfamilie worden gestopt doch de meeste hadden reeds hulde gebracht tijdens het bezoek aan hun vereniging, VANK, op dinsdag, 18 februari.

Te Groningen ontving de prinses de genodigden in het recreatiegebouw. Thans waren het weer de Hindistani die aan de beurt waren om middels hun specifieke dansen hun vreugde over dit bezoek tot uiting te brengen. Na afloop hiervan werd een Hindostaanse maaltijd gebruikt ten huize van de distrikts-commissaris. De heer Adhin wees de prinses op de verschillende merkwaardige gebruiken en het ritueel van de Hindostanen. Hij toonde de prinses ook hoe de roti, een pannekoek met daarin groente, schapen- en kippenvlees overgoten met kerrie moet worden gegeten. Dit gerecht dat niet te scherp was gemaakt, viel bij de prinses kennelijk in de smaak. Na nog genoeglijk samen te zijn gebleven, werd de terugreis naar Paramaribo gedeeltelijk per auto en gedeeltelijk per jacht gemaakt.

Met de aankomst donderdagavond in Paramaribo was tevens een einde gekomen aan de tochten van H.K.H. prinses Beatrix door het binnenland van Suriname. De laatste dagen van haar verblijf in de tropen zal zij in Paramaribo doorbrengen, waar haar nog een uitgebreid programma wacht.

Drukke tocht

Vanmorgen reed de prinses in gezelschap van de minister van Sociale Zaken, de heer P. A. R. Kolader, al vroeg uit voor een rondrit in de naaste omgeving van Paramaribo en door de stad zelf.

Vrolijk wapperende vlaggen en vrolijk groetende mensen waren allerwege en na een kwartier bereikte het gezelschap de nieuwe moskee van de Hidayat Ahle Sunnath Wal Jamaat. Deze moskee werd van binnen bezichtigd, zodat de prinses overeenkomstig de Mohammedaanse wetten haar schoenen uit moest trekken. Deze moskee, die gelegen is aan de Calcuttastraat, werd enkele maanden geleden geopend en ingewijd. Zowel het interieur als het gebouw zijn zeer fraai uitgevoerd. Vooral de slanke minaretten trekken zeer de aandacht door hun schoonheid. Bij het vertrek van de hoge gast riep de priester de gelovigen op tot een gebed voor het welzijn van het Huis van Oranje in het algemeen en de Koningin in het bijzonder. Van dit Godshuis ging het naar Beekhuizen waar allereerst werd gestopt bij de woningen van het Aided Self Help projekt. De Stichting Volkshuisvesting Suriname, die als overheidsorgaan belast is met de verbetering heeft in navolging van enkele Caraibische gebieden ook het systeem toegepast van de zogenaamde Aided Selfhelp. Hierbij wordt een selectie toegepast onder gegadigden, die bereid zijn om in hun vrije tijd met behulp en onder toezicht van de stichting, hun eigen woningen te bouwen. Door dit systeem worden de bouwkosten aanmerkelijk lager aangezien de arbeidslonen en andere lasten worden uitgespaard. Gelet op de verkregen resultaten ligt het in het voornemen voor te gaan met deze wijze van bouwen. De auto's reden vervolgens het emplacement van Bruynzeel op tot de rivier, zodat de prinses de gelegenheid kreeg de bedrijvigheid van deze houtwerf en zagerij te bekijken. Bij de rivier werd uitgestapt en ging men de triplex fabriek binnen. Al lopend kon men door de lange fabriekshal de fabrikatie van triplex duidelijk volgen. Vooral het aan elkaar lijmen van de vliesdunne houtschillen was zeer interessant. Gezien het zeer volle programma was het niet mogelijk nog langer bij deze onderneming te vertoeven. Bruynzeel levert ook haar aandeel in de Surinaamse economie. De direktie is bereid geweest om weer grote kapitalen in het bedrijf te investeren, waardoor de export produktie kan worden opgevoerd. Duidelijk staken de geraamtes van de in aanbouw zijnde gebouwen tegen de strak-blauwe hemel af, waaruit blijkt dat dit bedrijf groeit en bloeit.. Voordat het hoge gezelschap weer in de auto stapte bood de directie van de Bruynzeel Maatschappij Suriname H.K.H. een door de Surinaamse kunstschilder Erwin de Vries vervaardigd schilderij aan. Hierna werden enkele nieuwe woningwijken voor kleine landbouwers en arbeiders bezocht. De huizen, die eveneens gebouwd zijn door de Stichting Volkshuisvesting zien er zeer vriendelijk uit en om de prinses zo'n huis ook van binnen te laten zien, werd een kopje koffie gedronken bij een der families.

Het volgende programmapunt was een bezoek aan 's Lands Weldadigheids Gesticht. Deze inrichting is belast met de verzorging van behoeftige ouden van dagen en andere niet voor arbeid geschikte behoeftige personen. In de inrichting worden thans vijfhonderd personen verpleegd. Gelukkig leidt de verbetering van de economische omstandigheden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal misbedeelden. De uitgaven bedragen jaarlijks bijna een miljoen gulden. Vandaar ging het gezelschap naar de Beatrix Stichting, waar ter begroeting aanwezig was ds L. P. Bruyn, voorzitter Kerkeraad Hervormde Gemeente. In deze inrichting van ouden van dagen verbleef de prinses ruim een half uur en veroverde door haar hartelijk optreden weldra de harten van deze oudjes.

De Huishoudschool was de volgende pleisterplaats, alwaar de prinses kennismaakte met de resultaten van de kookafdeling. Uit de gezichten kon men wel opmaken dat het gezelschap zeer tevreden was met de behaalde resultaten op deze afdeling voor fijnproevers. Ook de andere afdelingen hadden natuurlijk de volledige belangstelling van prinses Beatrix. Met een bezoek aan het Bureau van de Home Economics, van het Surinaams-Amerikaans Bureau voor Technische Samenwerking, werd deze vermoeiende tocht besloten.

Spoorwegongeluk ten Zuiden van Boedapest

Wenen. — Van gewoonlijk zeer ingelichte zijde is vernomen, dat op 29 januari negen mensen om het leven zijn gekomen en 22 zwaar zijn gewond bij een spoorwegongeluk ten zuiden van Boedapest, aldus heeft het wekelijks te Wenen verschijnende bulletin „Informations Danubiennes" gemeld. De sneltrein Boedapest — Szolnok zou 45 kilometer ten zuiden van de Hongaarse hoofdstad tot ontsporing zijn gebracht.

De Hongaarse autoriteiten hebben tot dusver niets over dit ongeluk bekend gemaakt, aldus het bulletin, dat wordt uitgegeven door een Hongaarse journalist in ballingschap.